

Voto

Herstructurering unief schiet op Spiraal van de rektor bijna voltooid

Na drie jaar intensieve arbeid heeft het rektorat uiteindelijk een vrij definitief herstructureringsvoorstel voor de KU Leuven klaar. Dat het hier niet zomaar een ver-van-mijn-bed-show zonder praktische gevolgen betreft, is duidelijk. De verschillende bestuursorganen — zowel op het nivo van de departementen en de fakulteiten als van de hogere echelons — worden immers voor het eerst sinds 1971 in een nieuw kleedje gestoken. Een poging tot samenvatting van een uitgebreid dossier.

De vorige herstructurering van de KU Leuven dateert van 1971. In de nasleep van Leuven Vlaams werd onder toezicht van de toen kersverse rektor De Somer een nieuw reglement opgesteld dat het uitzicht van de universiteit bepaalde. Voor de studenten betekende deze nieuwe structuur een grote stap voorwaarts. Zij kregen immers inspraak in de (meeste) universitaire beleidsorganen, wat toen een kleine revolutie betekende. Tot dan stond de universiteit namelijk onder een strikt autoritair regime, en het was slechts na de splitsing van de KU Leuven dat de studenten als resultaat van talrijke onderhandelingen en aktes definitief een plaats kregen in het universitaire bestel.

Engels

Vijftig jaar later zag rektor Dillemans in de loop van zijn tweede ambtsperiode een grote taak voor zich weggelegd. Om een aantal uiteenlopende redenen wenste hij het hele universitaire reglement te hervormen. Het decreet Coens, een serie nieuwe taken voor de unief zoals de permanente vorming, de groeiende internationalisering en 'nieuwe management-inzichten' zijn slechts enkele van de factoren die werden aangehaald. In de voorbereidende documenten wordt de argeloze lezer overigens tot in het absurde toe om de oren geslagen met termen als 'human resources management', 'low key-operaties', 'management by exception',

'purpose and project', 'core activities' en andere goedkope peptalk. Oorspronkelijk was het de bedoeling dat samen met de herstructurering ook de financiering van de universitaire opleiding zou herzien worden, maar al snel bleek dat de dekanen niet bepaald bereid waren om over een structuurhervorming te praten als tegelijk ook hun centjes op het spel stonden.

Struisvogel

De voorbereiding van de herstructurering verliep alleszins low key. Terwijl de unief al in mei '90 werd doorgeleefd door het gerenommeerde McKinsey-onderzoeksburo en kort daarna een eerste werkgroep werd samengesteld ter voorbereiding van een 'ontwerp van structuur', werden de studenten pas in december '92 bij het overleg betrokken. Intussen waren alle dekanen al uitgebreid geraadpleegd en had zelfs een Bijzondere Akademische Raad zich over het thema gebogen. Deze vergadering, die overigens niet in het huidige KUL-reglement is voorzien, bestaat uit alle leden van de Akademische Raad op studenten en assistenten na. Veel enthousiasme was er dus bij deze beide laatste gedeelten niet te bespeuren toen zij uiteindelijk dan toch op de hoogte werden gesteld van de stand van het dossier. Dit verbeterde er overigens geenszins op toen ze de inhoud ervan bekeken. Het 'ontwerp van structuur' blinkt op dat moment immers niet bepaald uit kwa democratische gehalte.

De 'nieuwe managementsinzichten' leerden blijkbaar vooral dat het bestuur in de handen van zo weinig mogelijk personen moet worden gelegd. Koncreet betekent dit dat de buro's de machtscentra moesten worden. Deze buro's vindt men zowel op overkoepelend nivo (het Buro Akademische Raad) als op fakultair nivo (de buro's van de fakulteitsraden), met als gemeenschappelijke kenmerken dat er doorgaans geen studenten in zeten en dat daar de facto de meeste beslissingen worden genomen. In de nieuwe structuurontwerpen werden deze niet alleen gepromoveerd tot controle- en beroepsorganen, maar vooral de inhoudelijke klemtouwen kwamen op de buro's te liggen.

De democratische vergaderingen die tot nu toe het beleid (in theorie) bepaalden, zoals de Akademische Raad en de fakulteitsraden, zouden definitief worden gedegradeerd tot bekrachtigingsorganen. Deze plannen stootten echter op heel wat tegenstand. Niet alleen de studenten reageerden maar ook de professoren voelden zich in de kou gezet. Toen in februari en maart de fakulteitsraden over de herstructureringsplannen werden gekonsuleerd, regende het dan ook kritiek.

Inhaaloperatie

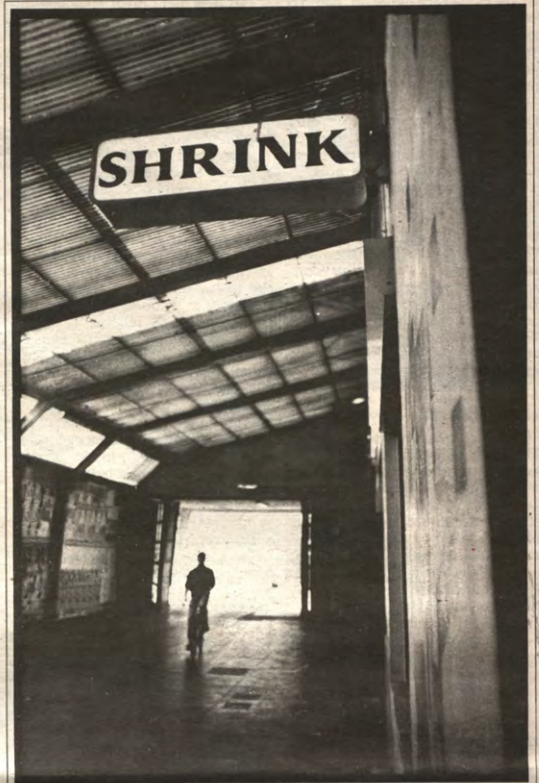
Op de Akademische Raad van 10 mei lag dan een nieuw ontwerp voor dat in vergelijking met de eerdere plannen nog maar weinig nieuws voorstelde. Uit de hevige reacties vanuit de fakulteiten blijkt overigens dat serieuze vragen werden gesteld bij de

democratische legitimatie van de leden van het Buro Akademische Raad (BAR). En toch lijkt het erop dat, ondanks de protesten van deze vox populi, het BAR en zijn ondemocratische kantjes — geen deelname van studenten, verscheidene leden die de facto door de rektor worden aangesteld — in het nieuwe reglement zullen worden ingeschreven. Dat de akademische top er hierdoor niet populairder op wordt, is duidelijk. Voor de studenten lijkt de hele operatie zich voor het overige nochtans vrij positief te ontwikkelen. Het oorspronkelijke studentenvriendelijke plan is immers in de voorbije maanden dermate aangepast dat men nu zelfs van een soort inhaaloperatie voor de studenteninspraak kan spreken.

Op het nivo van de drie Groepen (Humane, Eksakte en Biomedische Wetenschappen) lijkt weinig te veranderen. Het oorspronkelijke idee om de Groepsraad af te schaffen en de Groepsvoorzitter — een BAR-lid — als enige bevoegd te maken op dit nivo wordt waarschijnlijk naar de papiermand verwezen. De Groepsraad, met de studenten erin, zou blijven en vooral een controlefunctie krijgen naar de fakulteiten toe. De Groepsvoorzitter blijft hier nochtans een belangrijke taak waarnemen. Hij kan op elk moment ingrijpen in beslissingen van fakulteiten en departementen en beroep aantekenen bij het 'Gemeenschappelijk Buro', zoals het BAR in de nieuwe voorstellen wordt genoemd.

Groepen

Dat buro werd overigens in de oude plannen aangesteld tot hoogste beroepsinstantie, een functie die nu toch opnieuw, zoals het hoort, voorbehouden is voor de Akademische vervolg op pag. 3

Na jaren onzekerheid valt de balans toch negatief uit voor de Shrink. Ze krijgen nog één jaar respijt. (foto Dieter Telemans)

Fakulteit economie klaar in april "Studentenstroom vermijden"

De fakulteit Economie is al lang aan nieuwe behuizing toe. In plaats van het afgeleefde gebouw in de Dekenstraat volledig te renoveren en uit te breiden, werd gekozen voor een nieuw prestigieus handelskot in de Naamsestraat. Eind volgend jaar moet de verhuis al beginnen zodat vanaf het academiejaar 1994-'95 nagevoel de hele fakulteit in het 'handelspaleis' aan het stadspark zal ondergebracht zijn. Alleen de studenten mogen niet mee.

Achter de schitterende voorbouw van een drietal historische gebouwen wordt een nieuwe building met alles erop en eraan neergepoot: drie kelders en zeven verdiepingen met ondergrondse parkings, kantoren, salons, pauzekamers tot douches toe. Alleen auditoria en leslokalen zijn niet terug te vinden op de plattegronden. Of toch: voor de prestigieuze MBA- en postgraduaatsprogramma's worden drie kleinere seminarie-lokalen voorzien in de historische gebouwen, maar voor de gewone studenten is er dus geen plaats. Met de investering van meer dan een half miljard (de unief betaalde 505 miljoen, de Ekonomika-senioren pasten er nog eens zeven bij) wordt dus in de eerste plaats een onderzoekscampus gebouwd.

Algemeen Beheerder van de KU Leuven Tavernier benadrukt echter dat zo'n 'research center' nooit de bedoeling is geweest. Het gebouw moet open staan voor profen en studenten. De bibliotheek, het computercentrum en het studentensekretariaat verhuizen immers mee. Leslokalen komen er evenwel niet omdat er op dit ogenblik geen gebrek aan is. Dat lijkt toch wel planning op al te korte termijn voor een gebouw van een half miljard. Grote aula's zijn immers wel nodig omdat de lesgroepen steeds groter worden.

Bovendien is het twijfelachtig of iedereen aan de fakulteit de studenten even graag ziet komen in het nieuwe handelskot. Zo wordt in een voorstel over de inrichting van het gebouw vooropgesteld dat "de studentenstroom in het hele gebouw zoveel mogelijk vermeden dient te worden." Het monitortraat blijft trouwens in de Dekenstraat, ook al "om de studentenstroom in de nieuwbouw te beperken."

Planten

De monitoren krijgen er meteen de opdracht bij om de 'officieuze' valven — in de Dekenstraat — te beheeren. De uitgebreide, officiële valven verhuizen dan samen met het sekretariaat. Wie ooit besloten heeft om het studentensekretariaat en de valven in te planten op een plaats waar helemaal geen studenten komen, is onduidelijk. De dekaan argumenteert evenwel dat de administratie één geheel vormt dat in het fakulteitsgebouw thuishoort. In elk geval vraagt de studentenfractie op de fakulteitsraad om alsnog op deze beslissing te rug te komen en het studentensekretariaat bij de studenten te houden.

De voornaamste reden hiervoor is de vrees dat het anders tot een diaspora zou komen van de economie-

studenten over alle Leuvense aula's. Na de verhuis wordt het handelskot immers verdeeld onder Pedagogie en Psychologie. Er is dan geen objectieve reden meer om de lessen nog in de Dekenstraat te programmeren zodat de studenten hun kampus zouden verliezen. Dat zou vervelend zijn voor de economen, maar een ramp voor Ekonomika, waarvan de bar en de kursusdienst zich nu in het handelskot bevinden. De dekaan van Psychologie zou trouwens beloofd hebben te zullen ijveren voor lokalen voor de Psychologische Kring in de Dekenstraat, wat alleen maar logisch zou zijn als de psychologen er ook les zouden krijgen. Of er dan nog plaats is voor de Kring van de economen is in eerste instantie niet duidelijk.

Een studentendelegatie van Ekonomika liet zich op dit punt geruststellen door Tavernier die beloofde dat de economiestudenten in het handelskot zouden kunnen blijven. De aanwezigheid van het studentensekretariaat zou echter meer garantie bieden om de lessen in de Dekenstraat te verankeren. Maar dat deze kwestie blijkbaar al lang beslist is en "niet meer voor discussie vatbaar", wijst er wel op dat bepaalde personen het niet zo nauw nemen met studenteninspraak. Gelukkig is het bijna vakantie, zodat er weer naar hartelust beslist kan worden zonder die vervelende studentenstroom in de buurt.

Jan Grevendonk

advertentie

**Je wilt een kopieje,
het moet heel goed zijn,
het mag geen foutje kosten.**

MASTER COPY LEUVEN
Vismarkt 10a - Astridalaan 14
3000 Leuven
016/220 440 - 016/230 392

BINNENIN

Als het nu nog een slanke Ionische was, of een steviggebouwde Dorische, dan hadden ze zich er misschien nog bij neergelegd. Een ranke Korinthise had ook nog niet gekund. Maar asjeblijf geen Belgische, als het even kan. De laatste kans van het tweedekansonderwijs: kies nu een zuil. Twee koppen, één gratis 9
En nu is het genoeg geweest. Voor ons hoeft het niet meer. Dertig nummers lang heeft ons zuur verdiende zweet, vermengd met donorbloed en krokodilletranen de Vetolokalen ondergedompeld in een sfeer van naargste (en grondig herverdeelde) arbeid. Wij naar Godsvrucht en vermogen, u naar de donkerste krochten van de ziel. Huiver op het terras 6-7

Zesde Wereldfeest op de Bruul In alle kleuren

Volgende zaterdag is het alweer de zesde editie van het Leuvense Wereldfeest. In tegenstelling tot vorige jaren vindt het deze keer plaats op de Bruul, en niet langer meer in het stadspark.

De bedoeling van het Wereldfeest is om verschillende aspecten van de wereldproblematiek, en in het bijzonder de derde-wereldproblematiek, op een andere manier te belichten. Men wil de bezoekers actief in contact brengen met andere culturen. Specifiek bestaat de opzet van het project erin om een podium te geven aan niet-westerse muziek, gekombineerd met een hele resem randactiviteiten.

Centraal thema van het feest dit jaar is evenwel een bezinning over onze eigen leefgewoonten. Men legt er de nadruk op dat onze comfortabele situatie in het Noorden slechts mogelijk geworden is door onze machtspositie ten opzichte van het Zuiden en dat onze rijkdom voor een groot deel steunt op de uitbuiting van de Derde Wereld. De tegenstelling tussen arm en rijk in de wereld wordt echter voortdurend groter en steeds moeilijker om onder controle te houden. Zolang er niets fundamenteels verandert, wordt de toestand in heel wat landen immers van langzaam explosiever en gevaarlijker.

Suikerriet

Om het systeem in stand te houden, hebben de heersende machten er evenwel niets beters op gevonden dan de verschillende bevolkingsgroepen in die Derde Wereld tegen elkaar op te zetten — want, verdeel en heers. Vervolgens wordt de publieke opinie bij ons dan door de media afgeleid van de eigenlijke oorzaken van de ongelijke wereldverhoudingen en oversteelt met meelijwekkende beelden uit oorlogen allerhande. Een voorbeeld daarvan is de klanoorlog in Somalië, een ander de Joegoslavische burgeroorlog. De taak van het Westen om in te grijpen in die landen is dan ook niet meer dan het rechtzetten van wat we zelf aangericht hebben, en herschikken naar onze eigen normen.

Om die hele gedochtingang ietwat te konkretiseren en een symbool mee te geven, heeft het organiserend comité van het feest zo beslist dat er gedurende de hele dag geen Coca-Cola of aanverwante frisdranken geschenken zullen worden. Coca-Cola moet het namelijk ontgelden als zinnebeeld van de multinationals en van onze westerse consumptieaanspraken. De limonadeproduktie, hoe onschuldig ze ook lijkt, is hoegenaamd allerminst even vriendelijk tegenover de plaatselijke bevolkingen van Derde-Wereldlanden als ze is tegenover haar westerse konsumenten.

Als voorbeeld haalt men de feiten aan van wat er gebeurde op het eiland Negros op de Filipijnen — wellicht één voorbeeld uit de zoveel. De hele oorspronkelijk gediversifieerde landbouw werd daar vervangen door een monokultuur van suikerriet, iets dat men nodig had als zoetstof voor frisdranken. Tot plots op een goeie dag de multinationals ontdekten dat isogulose identiek voor hetzelfde doel gebruikt kon worden, en vooral veel goedkoper was. Vaarwel suikerrietplantages, en de prijs van het produkt zakte dan ook binnen de kortste keren in elkaar. Maar niemand die zich daar zorgen over maakte.

Wat allemaal niet wel zeggen dat je op het Wereldfeest met een droge keel zult moeten rondlopen. Als alternatief heeft men gezocht naar een aanbod van fruitsappen van lokale producenten. Geen derde-wereldfruitsap dus, omdat de Wereldwinkels er jammer genoeg geen meer in voorraad hadden. Naast dit alles zijn er ook nog

volwaardige maaltijden voorzien, waarvoor ingestaan wordt door mensen van buurtwerk 'Het Lampeke' die ook voor een vegetarische menu zal zorgen.

Het feest zelf omvat meerdere luiken. Een eerste daarvan beslaat het muziekprogramma, dat dit jaar door een vijftal groepen verzorgd wordt. De aangeboden muziek komt uit alle hoeken van de wereld. 'The Vibe' brengt reggae, en 'Ori-ye-ye' bestaat voornamelijk uit Nigeriaanse muzikanten die hun zang begeleiden met alleen drums en perkussie-instrumenten. 'Marwan Zouein' en 'groupe La Voix de Liban' combineert westerse muziek met traditionele Arabische elementen. 'Mezal' daarentegen is een Mexikaanse groep die nieuwe muziek wil kreeten, tot het elektronische genre toe. Wat niet wegneemt dat in het instrumentarium ook de traditionele 'teponastzle' en de 'palo de lluvia', of de regenstok, zitten. 'Fuzú' tenslotte speelt 'foró', een verbastering van 'for all', dansmuziek uit Brazilië die oorspronkelijk bedoeld was voor volksfeesten waarop iedereen toegankelijk was. Volgens de voorstelling in de persmap betreft het "staccato gezongen teksten over wilde katten, over verloren liefdes of over zwetende navels." Dit belooft.

Onmogelijk

De diverse animatie-activiteiten op het Wereldfeest zijn vervolgens gegroepeerd rond vijf themastanden, die moeten zorgen voor de inhoudelijke onderbouwing van het geheel. Een eerste werkt rond eerlijke voeding en rechtvaardige handel. In een koffiedoorloopspel kan de hele produktieweg van het zwarte goeie meegevoeld worden. Het is het klassieke spel waar men de vele problemen van de lokale koffieproducenten mee wil aantonen. Men schenkt ook aandacht aan mogelijke alternatieven. Op een tweede stand kun je met onder andere spuitbussen actief aan de slag tegen racisme, een project van onder andere het Spit en het Nationaal Centrum voor Algemene Vorming. Ook de vluchtelingenproblematiek komt aan bod, en daarnaast is er nog aandacht voor de rechten van autochtone bevolkingen in destijds gekoloniseerde landen — 1992 was namelijk het Columbusjaar, maar 1993 werd, alhoewel met veel minder bijklank en door iedereen vergeten, door de Verenigde Naties uitgeroepen tot 'Internationaal jaar voor inheemse volkeren'.

Op een reeks debatten die samen de hele namiddag doorlopen, worden een aantal onderwerpen naar voor gebracht vanuit een invalshoek die meestal niet aan bod komt in de media. Er wordt gepraat over Palestina met een dokter van Geneeskunde voor de Derde Wereld die in het voorjaar de door Israël uitgewezen Palestijnen bezocht. Ook de kwestie Zaire staat op de agenda. De situatie aldaar beschouwt men trouwens als een "onmogelijke demokratisering". De 'humanitaire interventieplicht' wordt gekoppeld aan de herkolonisering van de Derde Wereld en belicht door Jaap Kruithof. Een laatste debat gaat tenslotte over de toestand in Cuba en de bereikte sociale verwezenlijkingen aldaar.

Serge Franchoo
Wereldfeest op de Bruul (aan de Koning Albertlaan), op zaterdag 15 mei. Om 14.00 u beginnen de eerste optredens maar er zijn al heel wat activiteiten in de voormiddag.

L E Z E R S B R I E V E N

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen op Leuvense (studenten)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studietoelag en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggeglaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen), wat overeen komt met ±1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Toilet

Fijn dat hoofdredakteur Steven Van Garsse in Veto 29 (3 mei) de werking van ons presidium even glashelder doorklicht. Wel sneu dat hij zich niet eerst wat geïnformeerd heeft, in het tekste staan achtien fouten. Enkele voorbeelden: "... op de POC een voorstel ingediend dat niet eens op de Romaniaraad besproken was. In het voorstel van de studenten werd er gevraagd om vanaf volgend jaar niet alleen de graad op het diploma te vermelden maar ook de punten."

Ten eerste werd het voorstel geopperd door de voorzitter van de POC en dus niet door de studenten, ten tweede werd het wel op de Romaniaraad besproken, en ten derde komen de punten niet op het diploma, maar eventueel in bijlage. Of nog: "Toen dit voorstel in het Romaniaraadverslag stond kwam er vanuit de studentenhoek zware kritiek." De "studentenhoek" bestond uit twee studenten, twee hele. In verband met de verkiezingen bewees onze vriend dat de toekomstige presidiumploeg niet-officiële verkiezingen georganiseerd had, "omdat zij waarschijnlijk de gang van zaken niet kende." Die kende ze echter wel, ze was daarover door verschillende van

onze presidiumleden ingelicht.

Daarnaast zou ze zelf de stembiljetten geteld hebben (statutair niet toegelaten), wat zonder meer een grove leugen is. Svg klaagt over een geringe opkomst, maar waar was hij zelf, als romanist? Hij goochelt met termen als "ondemokratisch gebeuren" en "proteststemmen" (die "naar verluidt" — de woordkeuze typeert de betrouwbaarheid van de bron — uit de licenties komen), waar die helemaal uit de lucht gegrepen zijn. Enzo's worden de bevestigingen van de opstelling hier, we zouden ons protest graag gepubliceerd zien.

Als eks-press van Garsse vindt dat Romania te veel met interne en te weinig met externe werking begaan is, is dat zijn goed recht, als romanist, ons daarop attent te maken. Zoals hij weet, is de Romaniaraad een open vergadering voor alle romanisten. Maar open discussie lijkt niet geheel zijn stijl te zijn. Niet democratisch genoeg? Hoe dan ook, een presidium afbreken op grond van verzinsels, het is niet iedereen gegeven. Verder wensen we als presidium Romania te benadrukken dat Veto in onze ogen vaak kwaliteitsartikelen brengt. Onze kritiek heeft niet de bedoeling een zoveelste aanval op Veto te zijn. We stellen ons enkel vragen bij de redenen

van dit tweede toiletartikel over onze kring. Tot slot wensen we onze kameraad hoofdredakteur het beste toe, waaronder een flinke dosis onpartijdigheid en zelfrelativering.

Mark Battheu
An Mertens
Wim Keereman

nvdr. Het is inderdaad waar dat de tweede ronde van de verkiezingen min of meer democratisch verlopen is, alleen was de nieuwe presidiumploeg (hier sloegen we de bal inderdaad mis) niet aanwezig bij de telling, wat overigens wel zo voorzien is in de statuten.

Verder doet het niet ter zake of het voorstel om punten op het diploma te vermelden op de Romaniaraad is gekomen, maar wannéer, en bovendien, of de vertergenwoordigers het standpunt van de achterban wel geraadpleegd hebben. Feit is dat er op de laatste Rora geen eenduidige beslissing is genomen wegens een niet gehaald kworum. Het lijkt erop dat bepaalde POC-vertergenwoordigers nu zonder problemen hun wens om inderdaad de punten op het diploma te laten vermelden kunnen doordrukken, getuige een bijzonder arrogante brief die aan de valven hangt en waar de POC-vertergenwoordigers hun (loze) argumentatie nog eens in uitsmeren. Het is wachten tot de volgende POC of de POC-vertergenwoordigers inderdaad zo democratisch zullen handelen er, ondanks hun persoonlijke voorkeur, geen standpunt voor zullen nemen in de beslissing.

Kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
☎ 016/22.44.38
☎ 016/22.04.66

Jaargang 19
nr. 30
11 mei 1993

Ver. uitg. Steven Van Garsse,
's Meiersstraat 5, Leuven
Hoofdredakteur:
Steven Van Garsse

Redactie Karen De Pooter, Karel Deweerdt, Kris Jacobs, Stef Jansen, Serge Franchoo, Jeroen Overstijns, Pieter Vandekerckhove
Doka Roel Boonen, Karel De Weerd, Dieter Telemans, Gert J. Swinnen
Tekeningen Nix, Jeroen Layout en vormgeving Els Cornelis, Karen De Pooter, Serge Franchoo, Stef Jansen, Jeroen Overstijns, Hans Vandenabeele, Joris Van Garsse, Steven Van Garsse
Medewerkers Pieter 'ik-sta-weer-al-in-de-Veto' Ballon, Els Cornelis, Steven 'poekeke' Daems, Jörn De Cock, Filip Dekeuleleere, Jan Grevendonck, Raf Utten, Maud Vermeire
Eindredactie Serge Franchoo, Steven Van Garsse

Opmaak en publiciteit
Alfaset Leuven (22.04.66)
Drukkerij Nevada-Nimfi Brussel
Oplage 9000 exemplaren
ISSN-nummer 0773-5162

Abonnementen
Studenten: 250 fr.; niet-studenten: 350 fr.; buitenland: 600 fr.; steun vanaf 1000 frank; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Agenda en Ad Valvas ten laatste vrijdag voor verschijnen om 18.00 u op het redaktieadres bezorgen

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 15.00 u

Groot worden, jongentje, en sterk. Veel boterhammetjes eten, en elke week naar de mis gaan. Dat het de Heer behage. (foto Dieter Telemans)

Wie is Veto?

Isabel Albers ▸ Marlies Algoet ▸ Amulph ▸ Thierry Baillet ▸ Pieter Ballon ▸ Peter-Jan Bogaert ▸ Roel Boonen ▸ Sarah Bracke ▸ Lieve Bruggeman ▸ Christine Capieau ▸ Chris Ceustermans ▸ Luc Christiaensen ▸ Sylvie Cleymans ▸ Elke Clompen ▸ Petra Cock ▸ Laurent Coppens ▸ Els Cornelis ▸ Bart Crispyn ▸ Mich Crols ▸ Bart D'haene ▸ Steven Daems ▸ Tom Dams ▸ Jan De Blauwe ▸ Jörn De Cock ▸ Pieter De Gryse ▸ Filip De Keuleleere ▸ Miek De Keyser ▸ Karen De Pooter ▸ Renaat De Proft ▸ Hans De Sterck ▸ Karel De Weerd ▸ Dorinda Dekeyser ▸ Frederik Depoortere ▸ Peter Dequydt ▸ Rudy Deroo ▸ Krista Eersels ▸ Serge Franchoo ▸ Fritz ▸ Karin Geukens ▸ Lies Gommers ▸ Jan Grevendonck ▸ Els Grommen ▸ Koen Hendrickx ▸ Nathalie Homblé ▸ Wim Huibrechts ▸ Huib Huysse ▸ Kris Jacobs ▸ Stef Jansen ▸ Bart Kaesemans ▸ Karen ▸ Kasimir ▸ Koen Kempenaers ▸ Michel Kempenaers ▸ Kr67 ▸ Ann Labeeuw ▸ Wim Lots ▸ Mieke Louwette ▸ Pascal Mareels ▸ Gert Meesters ▸ Steven Neyrinckx ▸ Nix ▸ Jeroen Overstijns ▸ Walter Pauli ▸ François Poulet ▸ Johan Rooms ▸ Véronique Rubens ▸ Jeffrey Sax ▸ Stani ▸ Patrick Staudt ▸ Marc Steens ▸ Ilse Steen ▸ Trui Steen ▸ Rob Stevens ▸ Wim Stijnen ▸ Kristof Stubbers ▸ Gert J. Swinnen ▸ Koen Tanghe ▸ Dieter Telemans ▸ Ronny Tielen ▸ Raf Utten ▸ Ernst Van Aacken ▸ Kris Van Achter ▸ Wouter Van Besien ▸ Peter Van Den Brande ▸ An Van Dienderen ▸ Jeltje Van Dijk ▸ Thomas Van Elst ▸ Joris Van Garsse ▸ Steven Van Garsse ▸ Pascal Van Loo ▸ Els Van Poucke ▸ Peter Van Rompaey ▸ Karen Vanden Berghie ▸ Joris Vanden Houte ▸ Jan Van der Linden ▸ Liesbet Van Vinkerooye ▸ Jeroen Vandaele ▸ Pieter Vandekerckhove ▸ Hans Vandenabeele ▸ Tom Vandenbrande ▸ Ria Vandemaesen ▸ Deb Vansteenweghe ▸ Maud Vermeire ▸ Gert Verschraegen ▸ Damien Volckaert ▸ Johan Vos ▸ Michel Walrave ▸ Stef Wauters ▸ Filip Willems

DANK JE WEL

Raad. De functie van 'controleur van dienst' op fakultair niveau ligt bij de dekaan. Over de samenstelling van de fakulteitsraden werd op de Akademische Raad van vorige maandag bijna niet gesproken omdat de rektor halverwege de vergadering diende te vertrekken. Het lijkt er wel op dat er stilaan een consensus groeit dat de studentenaanwezigheid in die fakulteitsraden moet toenemen. In welke mate dat zal gebeuren, moet nog vastgesteld worden. Toch blijft hierover op de Akademische Raad enige terughoudendheid merkbaar. Alle fakulteitsraden zijn immers ook stemgerechtigd bij de rektorverkiezingen.

Vakgroepen

Een van de ideeën die aan de basis van de herstructurering lagen, was om de centra van onderwijs en onderzoek op te splitsen. Zo zou men tot een parallelle structuur komen met aan de ene kant de fakulteiten en aan de andere de 'vakgroepen', zoals de departementen zouden worden ge-

noemd. Die nieuwe benaming — een van de vlaggeschepen van de operatie — werd samen met de duale structuur echter na een eerste consultatie van de fakulteitsraden onder het tapijt geveegd.

De departementen zouden als structuur dus grotendeels ongewijzigd blijven, maar hoe die structuur in de praktijk zal worden ingevuld, is nog niet duidelijk. Waarschijnlijk zullen een aantal afdelingen muteren tot departementen. Die afdelingen bestaan voor de Akademische Raad overigens officieel niet meer, wat niet betekent dat de departementen ze niet kunnen oprichten. In dit kader valt dus blijkbaar toch iets te merken van de fameuze 'responsabilisering naar beneden toe'.

Een sterke vooruitgang voor de studenteninspraak ligt alleszins in het verschijnt van de Permanente Onderwijs Commissies (POK's). Hoewel lange tijd niet duidelijk was of een nieuwe regeling hiervoor binnen de mogelijkheden lag, werd een voorstel van de studentenfractie op de Akademische Raad principieel aanvaard. Dit voorziet in een studentenvertegenwoordiging van één derde in het aantal POK-leden. Wel zou hierop een maximum aantal gekleefd worden. Men

kan uiteraard alleen maar hopen dat dit aantal niet te laag zal gesteld worden. De POK's vormen immers voor de studenten het niveau waarop over de meest concrete onderwijszaken kan worden gepraat.

Religieus

Een definitieve beslissing werd echter op de laatste Akademische Raad nog niet genomen. Deel I van het 'Gewoon Reglement-Structuur' wordt nu ter consultatie naar de fakulteitsraden gestuurd en een uiteindelijke beslissing van de Akademische Raad zou dan in juni vallen. Na voorlegging aan de Raad van Beheer zou dan tenslotte in juli ook de Inrichtende Overheid — de bisschoppen — haar zegge over de herstructurering kunnen doen. Waarschijnlijk zou de nieuwe structuur dan in het volgende academiejahr al van kracht worden. Een vreemde konstatering blijft dat het Organiek Reglement, waarin de top van de universiteit wordt vastgelegd, niet aan de fakulteitsraden wordt voorgelegd. Een democratische controle op die top lijkt niet wenselijk. Van een *low key-operatie* gesproken.
Jorn De Cock

VERLENGD WEEK-END IN ZICHT ?

PRAAG	bus H/T	2.990 BEF
BUDAPEST	vlucht H/T	v.a. 9.310 BEF
Verblijven in Praag en Budapest v.a. 680 BEF/pers/nacht		

Overige ideeën voor een super-gezellig week-endje uit:		
LONDON	vlucht H/T	v.a. 4.500 BEF
BIRMINGHAM	vlucht H/T	v.a. 4.660 BEF
WENEN - VENETIE - FIRENZE	vlucht H/T	v.a. 6.980 BEF
MADRID - BARCELONA - MILAAN - ROME - STOCKHOLM	vlucht H/T	v.a. 8.140 BEF

Tiensestraat 89, 3000 Leuven Tel.: 016/29.01.50

Hoe zit dat met die inhaaloperatie? Wijziging statuten Acco

Vorige week dinsdag werd op een Bijzondere Algemene Vergadering van Acco cv een statutenwijziging doorgevoerd. Hiermee komt een einde aan de al twee jaar durende onderhandelingen die Acco met diverse partners heeft gevoerd om een nakend failliet te vermijden. Voor Sociale Raad betekent het evenwel een zware domper op haar Acco-werking want zowat alles wat ze voorstelden, werd niet weerhouden.

Het Akademisch Koöperatief (Acco), opgericht in 1960 en ontstaan uit de studentenbeweging, is een koöperatieve vennootschap met een sociale doelstelling voor de studenten aan de KU Leuven, zonder dat er echter een echte structurele band met de KU Leuven bestaat. Acco maakt geen deel uit van de sociale sector van de unief. De wet van '60 die voorziet in de gesubsidieerde sociale voorzieningen aan de universiteiten voorziet immers alleen in de subsidiëring van 'spijshuizen', jobdienst, culturele uitbouw enzovoort, maar niet in een cursusdienst.

Onafhankelijk

De bedoeling bij de oprichting van Acco was om een goedkoop alternatief te bieden voor de vaak te hoge cursusprijzen. Om een dergelijk doel ten volle te kunnen realiseren is er in de structuur van Acco van oudsher een vertegenwoordiging van studenten en oud-studenten voorzien.

In een dergelijke structuur moeten voortdurend de commerciële en de sociale belangen tegen elkaar afgewogen worden. Acco moet natuurlijk leefbaar zijn als bedrijf maar moet er toch voor zorgen dat haar optie om goedkope cursussen aan te bieden behouden blijft. Zo'n vijf jaar geleden kreeg Acco echter voor het eerst te kampen met zware financiële tekorten en men begon naarstig te zoeken naar oplossingen om Acco uit haar penibele situatie te halen. Vandaar de verschillende onderhandelingen die Acco ondernomen heeft.

Zo wordt er in een verslag uit 1989 een denkspite gelanceerd om Acco toch binnen de sociale sector van de unief te krijgen: "Pleiten voor een onafhankelijk Acco is alleen zinvol wanneer die onafhankelijkheid tot minstens even goede resultaten leidt". Wat verder wordt duidelijk wat de bedoeling hiervan is. Men formuleert voorzichtig dat Acco er misschien niet slecht bij zou varen om opgenomen te

worden in de sociale sector van de KU Leuven en zo mee te kunnen profiteren van de globale VVS-pot.

Aan de andere kant wou Acco ook wel, vanuit haar filosofie van een bedrijf dat door studenten en oud-studenten gerund wordt, een zekere onafhankelijkheid behouden. Het leek er bijvoorbeeld op dat de unief een samenwerking met Acco best wel zag zitten, onder meer om hun Universitaire Pers beter te kunnen uitbouwen en van de infrastructuur van Acco gebruik te maken. Dillemans herhaalde deze wens onlangs nog in een gesprek met studenten van Sociale Raad. Een duidelijk standpunt dat evenwel moeilijk te rijmen valt met de sociale doelstellingen van Acco. Een prestigieus boek uitgeven is één ding, een zo goedkoop mogelijke cursus uitgeven een ander.

Een andere optie die een aantal jaren geleden al genomen werd, druisde in feite ook in tegen de sociale functie van Acco. Toen Heldens als crisismanager werd gevraagd in 1989 was het voor hem duidelijk dat het beleid van Acco over een andere boeg moest gegooid worden. In een interview met Veto liet hij wel verstaan dat de sociale doelstellingen niet uit het oog verloren mochten worden, maar dat Acco geplaatst moest worden in een economische realiteit.

Wat hij daar juist mee bedoelde blijkt uit zijn beleid. Zo wordt geregeld de term 'vernieuwde commerciële aanpak' in de mond genomen, en "1992 was het jaar van de herstructurering en de pijnlijke afslanking, 1993 wordt het jaar van de commerciële aanpak en het leven binnen een budget."

Rendabiliteit

Bij de nieuwe aanpak werd niet altijd even omzichtig omgesprongen met de principes die Acco maakten tot wat het was, namelijk een unieke kans voor de studentenbeweging om een eigen cursusproductie en cursus-

(foto Dieter Telemans)

distributie in handen te hebben. Getuige daarvan de onderhandelingen die Acco vorig jaar in juli en november voerde met Hex en Robrechts, twee topmannen van Janssen Pharmaceutica, omdat er dringend een nieuwe kapitaalinjectie nodig bleek.

Janssen Pharmaceutica is geen onbekende binnen de KU Leuven. Zo zijn zij zelfs al vertegenwoordigd binnen de Raad van Beheer van de unief. Het is via de unief dat Hex in contact komt met de problemen van Acco en uit de gesprekken met de studentenfractie viel op te maken dat hij een overname van Acco een beetje als een vriendendienst beschouwt tegenover een aantal kennissen binnen de RvB.

Hij maakt een bikkelharde analyse van het Acco-beheer vanuit een typische 'managersvisie'. Zo is de doelstelling van Acco niet up to date en het solidariteitsprincipe, dat ervoor zorgt dat cursussen in kleine oplage per pagina evenveel kosten als cursussen van grote oplagen, is economisch niet haalbaar in een concurrentiepositie. De stocks zijn bovendien verouderd en er is een te lage omzet per werknemer. Ook ontbreekt er een commerciële functie. Kortom, de rendabiliteit van Acco moest opnieuw bekeken worden.

Zijn voorstel was dan ook om het beleid helemaal om te gooien. De cv Acco zou opgenomen worden binnen een nieuwe Naamloze Vennootschap met vers kapitaal. En hier knelt nu juist het schoentje. Hex wenste op enkele manieren garanties te geven in verband met de studenteninspraak en het solidariteitsprincipe. Alles zou geregeld worden via een (tijdelijk) 'kontraat'. Op lange termijn betekende dit eigenlijk dat Acco geen bedrijf met een sociale doelstelling meer zou zijn maar een puur commerciële instelling gebaseerd op winst. "Winst is nodig, de banken zijn enkel bereid geld te lenen aan een gezond bedrijf, er is dus vers kapitaal nodig en een grondig saneringsplan. Acco is op dit moment financieel ziek,

maar er is wel een groot potentieel", luidde het toen volgens Hex.

Het is duidelijk dat dergelijke ingrijpende veranderingen niet binnen de oorspronkelijke doelstellingen van Acco liggen. Daarom werd het voorstel dan ook afgeschoten door de studentenfractie en door de Raad van Beheer van Acco.

Ondertussen waren er wel al nieuwe onderhandelingen aan de gang, nota bene met de administratieve en politieke top van de KU Leuven. Dit gebeurde in alle diskretie en daar waar mogelijk redenen toe: "Het is de wens van onze partners van de KU Leuven dat de overeenkomst op een veelvuldiger wijze zou afgehandeld worden, teneinde onnodige en vertragende discussies in hogere bestuursvergaderingen aan de KU Leuven te vermijden (niet iedereen is Acco-gezind...)", zo staat te lezen in een document van de RvB van 21 december 1992.

Unaniem

De onderhandelingen van Acco met de unief werden toen door Sociale Raad met gemengde gevoelens onthaald. De KU Leuven zou met tien miljoen over de brug komen, maar onder voorwaarden die op dat moment nogal dubieus en onduidelijk waren. Sociale Raad vroeg dan ook aan Bundervoet om vooralsnog geen stoppen te ondernemen. Na de kerstvakantie vernemen de studentvertegenwoordigers echter tot hun ontsteltenis dat Bundervoet de overeenkomst inmiddels ondertekend heeft. Konkreet zou de KU Leuven via een boekhoudkundig truukje een 'lening' van tien miljoen aan Acco toestaan in ruil voor de vertegenwoordiging van twee mensen in de Raad van Beheer van Acco. Met andere woorden, Jan Bundervoet had de Raad van Beheer gepasseerd in het ondertekenen van de beslissing.

Sociale Raad reageert verbolgen en er wordt besloten om een motie van

wantrouwen in te dienen tegen Bundervoet. De Acco-fractie binnen Sora zelf ziet dat evenwel niet helemaal zitten maar gaat uiteindelijk toch akkoord. En hier komt de oap uit de mouw. In het verslag van de RvB staat te lezen dat er inderdaad een motie van wantrouwen ingediend werd maar dat die unaniem werd afgeschoten. Met andere woorden: de Acco-fractie van Sora diende haar motie in maar stemde zelf tegen. Begrijp wie begrijpen kan.

Heel de affaire is nog maar het topje van de ijsberg. In feite is het maar een merkwaardige zaak dat iemand die een lening toekent daarvoor twee extra vertegenwoordigers vraagt. Wat misschien nog erger is, is dat de situatie in de RvB er nu voor de studenten allesbehalve positiever uitziet. Terwijl vroeger de verhouding student/niet-student 5/7 was, is die nu 5/8.

Dat de inspraak van de studenten tot een minimum beperkt is, blijkt ook al uit de gang van zaken op de laatste Raad van Beheer en (Bijzondere) Algemene Vergaderingen waar de eisen van de studenten eenvoudigweg werden weggelaten. Zo wilden de studenten liever niet Jan De Vuyst, directeur van Studentenvoorzieningen, als een van de gekoopteerde vertegenwoordigers. Zo hadden ze ook fundamentele problemen met het beleid van Heldens omdat hij zijn beloofd financieel plan niet had voltooid. Ze wilden liever geen vertegenwoordigers maar waarnemers van de KU Leuven en brachten nog een hele resem andere voorstellen naar voren (waaronder een korwom voor de RvB) — maar niets daarvan hebben ze kunnen hard maken. Het enige wat ze hebben kunnen binnenhalen is dat er een aantal controlemechanismen zijn ingebouwd over de termijn hoelang de gekoopteerde leden in functie blijven: partiteit in het bureau van de RvB en een ambtstermijn van één jaar voor de gekoopteerde leden van de RvB.

Els Cornelis
Steven Van Garse

K partners

Hoog tijd voor ons om jullie het volgende te laten weten :
Het grootste telemarketingbedrijf van België zoekt nog **STUDENTEN** die :

- in mei en juni nog een aantal vrije uren hebben
- nog vóór de vakantie wat willen bijverdienen
- alvast ervaring willen opdoen in een jong bedrijf

Bel ons om te horen wat wij je kunnen bieden !
02/513.29.05
tussen 12 u en 13u of 16 u en 18u, elke werkdag.
En als je zelf geen tijd hebt,
geef ons nummer dan aan iemand die er wel heeft...

advertentie

Ref. 100-123

Verkiezingen bij de landbouwkring Vrijwilligers gevraagd

De boerekotters waren dit jaar de laatste van alle kringen om hun kringwerking voor volgend jaar veilig te stellen. Dat dit niet helemaal van een leien dakje verliep ondervonden wij aan den lijve. Op de verkiezingsavond bleken een aantal functies nog onbezet zodat de huidige preses regelmatig oproepen moest doen aan kandidaat-geëngageerden. Op de valreep werd de kring toch nog compleet. Eind goed al goed?

LBK is een van die kringen waar niet per ploeg, maar per functie wordt verkozten. In de bar van de kring ligt elk jaar een lijst met de verschillende functies en hierop vullen de kandidaten hun naam in. Die kandidatuur moet dan wel nog eens achteraf bevestigd worden. Op de verkiezingsavond stellen deze kandidaten zich voor en wordt er gestemd. Dat ging er dit jaar bijzonder leuk maar ook wel vrij inhoudsloos aan toe.

voor het Galabal, de Industriedag en het onthaal van de eerstekenners. Is er voor een functie slechts één kandidaat-werkgroep die zich aandient, dan worden deze mensen 'bij handgeklap' aanvaard.

In het andere geval moeten de kandidaten een spervuur van vragen ondergaan. Voor Bloedserius en de onthaal-werkgroep kwamen twee ploegen op. Vooral de Bloedserius-kandidaten werden met vragen overlasteld. De datum waarop Bloedserius volgend jaar zou plaatsvinden bleek een belangrijk discussiepoint: dit jaar viel dat namelijk samen met de tentamens in eerste kan. De tweede groep

(foto Roel Boonen)

stelde voor de tweede week van november te nemen, maar op een vraag van de toehoorders bleek dat zij nog niet de moeite hadden gedaan om het Rode Kruis te kontaktieren over de haalbaarheid hiervan.

Kring

De werkgroepen maakten zich er trouwens meestal vlug vanaf in de trant van "de mensen van vorig jaar hebben dat goed gedaan en dus gaan wij op dezelfde weg verder", wat op zich natuurlijk best waar kan zijn, maar een beetje nadenken over de praktische haalbaarheid van wat men voorstelt kan toch nooit kwaad.

Was de opkomst voor deze werkgroepen nog erg groot dan ging het er bij de afzonderlijke functies toch moeizamer aan toe. Bij het begin van de avond bleken er nog een aantal posten open te staan: Kringraad- en Erasmusverantwoordelijke, twee sociale afvaardigden en een verantwoordelijke 'ekstem'. De voorstelling van andere kandidaten viel zeker wel te genieten. Zo had de barverantwoordelijke als praktisch voorstel dat "er een raam was dat niet openging en hij dat dus zou proberen open te krijgen", wat op gejuich onthaald werd. Natuurlijk waren er ook wel iets meer verregaande voorstellen, maar de algemene lijn was toch dat de meeste kandidaten inhoudelijk wei-

nig te vertellen hadden. "Dat zijn dingen die we moeten uitwerken" en "dat zien we beter volgend jaar" waren veelgehoorde uitspraken.

Kultuur

Na herhaalde oproepen raakten ook de functies die bij het begin van de avond nog open waren bezet. Dat had dan wel tot gevolg dat die nog snel opgekomen kandidaten niet echt wisten wat die functie juist inhield. Enkel de twee plaatsen sociaal — die dan ook de afvaardigden zijn voor de Sociale Raad — vonden geen vrijwilligers. Pas nadat de huidige preses vermeldde dat "er mensen van Veto aanwezig waren en dat wel erg slechte reclame voor de kring was" durfden twee meisjes de stap zetten.

Of dit echt te maken heeft met een gebrek aan enthousiasme en engagement binnen de Landbouwkring is moeilijk te zeggen. Misschien is het ook te wijten aan een gebrekkige informatiestroom van de kring naar haar leden. Zo was het duidelijk dat heel wat studenten niet echt wisten wat functies als kringraadverantwoordelijke en sociale afvaardigden inhielden. Meer investeren in onthaal van eerstekenners, en dan niet enkel het huidige aspect ervan, lijkt hier de boodschap.

Tot slot was er dan de verkiezing van de nieuwe preses, Jean-Marc Taymans, vorig jaar verantwoordelijke voor cultuur. Hij ging in zijn toespraak wel de inhoudelijke weg op en legde vooral de nadruk op de diversiteit van activiteiten: zowel de serieuze zaken, als onderwijsvormingen, als de meer feestelijke moeten binnen de kring aandacht krijgen. De verkiezing verliep snel en er werden zelfs geen vragen meer gesteld aan de toekomstige preses. Het leek erop dat de avond voor de meesten lang genoeg geduurd had en dat hun besluit toch al vaststond.

Pieter Ballon

Karen De Poeter

Verkiezingen bij Historia Handen in elkaar, kameraden

Bij Historia, de kring van Moderne Geschiedenis, namen dit jaar twee serieuze ploegen het tegen elkaar op. Wat eerst het bewijs leek van interesse in de kringwerking, bleek achteraf een vergiftigd geschenk. Geen van beide ploegen kon echt overtuigen zodat er sterke stemmen opgaan om in het vervolg verkiezingen per functie te organiseren, zoals dat onder meer bij Germania en de Psychologische Kring het geval is.

Histroika, een ploeg die overwegend uit tweede kenners bestond, presenteerde zich als een hecht geheel. Ze werd gevormd rond Koen Van Den Bossche en Jan Frans Lemmens. Daartegenover kwam Hismobiel te staan, een gezelschap van vooral eerste kenners, dat echter verschillende mensen uit de andere jaren had aangevraagd. Hieronder trouwens ook hun preseskandidaat Kurt Schrijne. Deze tweede kanner had een voorafgaande poll voor de leiding van Histroika verloren van Koen Van Den Bossche en zette zich dan maar aan het hoofd van de concurrenten, onder de slogan: "De praktijk zal uitwijzen of ik een zeepsmoel ben."

Een algemene indruk was dat Histroika een sterke en ervaren pot had maar een basis die minder uit de verf kwam, terwijl dit bij Hismobiel niet omgekeerd was. Nochtans kwam het niet tot een versmelting van beide teams. De reden hiervoor lag jammer genoeg veel minder in de respectievelijke verkiezingsprogramma's dan in persoonlijke drijfveren die een samengaan onmogelijk maakten.

Breugelfestijn

Na een kalme verkiezingsweek, waarbij vooral enkele uitzonderlijk geslaagde voorstellingen in de jaren opvielen, moest het verkiezingsdebat voor de nodige profilering zorgen. Het werd echter een matte confrontatie die de kansen van beide ploegen gaaf hield.

Hismobiel beloofde onder andere een Breugelfestijn, een cultuurmaand, de aanstelling van twee informatiepressen en een reis naar Jeruzalem voor maar 11.000 frank. Van Histroika konden we muurklommen, literaire avonden en een eigen toneelproductie verwachten. De twee teams stelden bovendien uitdrukkelijk dat de kringvergaderingen meer volk moeten trekken. De dit jaar al

uitgezette lijn van louter verkiezingsvergadering naar werkelijk democratisch orgaan zal dus worden doorgetrokken.

Terwijl Hismobiel kwa sport en cultuur voor continuïteit met de bestaande werking koos, opteerden hun tegenstanders voor verandering. Meer actieve deelname was de boodschap. Cultuurraad werd in deze context aangevallen wegens haar "te grote gerichtheid op het Stuc" en te duur bevonden ticketstof. In plaats daarvan wou Histroika bijvoorbeeld naar regionale toneelgezelschappen gaan. Bedenkkelijk waren de visies van beide ploegen op Kringraad: hierover ondervraagd, wisten ze niets meer te

melden dan dat de discussies erover op de kringvergadering niet te lang mochten duren.

In een tijd waarin de studentenfolklore stilletjes aan naar het verdomhoekje verwezen wordt, viel ook nog het pleidooi van Histroika op voor het herinvoeren van "traditionele, vuile maar menselijke inlijvingsituaties."

Voor de verkiezingen kwam het mooie aantal van 155 studenten opdagen. Het presidium had beslist een speciale competitie voor de lolploegen op te zetten. Men wou hen zo aanmoedigen om niet op de officiële lijst te gaan staan, en hierdoor de situatie van vorig jaar te vermijden. Toen dwongen maar liefst twintig lolploegen de enige serieuze ploeg tot een tweede ronde.

Van de opnieuw zeer talrijke grasjassen haalde uiteindelijk de ploeg 'DOM' (De Onverteenwoordige Massa) het met een triumviraat van keurig uitgedoste eerste kenners. Ze wonnen een zak oude onderbroeken. Twee en drie werden 'La Estrella' en

'Cloots eens een ander', ploegen die ook in andere L&W-verkiezingen voor de nodige ambiance zorgden.

Ondanks de lolcompetitie, lieten naast de twee voornoemde nog drie andere ploegen zich op de officiële lijst zetten: de 'Partij voor Paleogeografie en Van Minguot', 'Les Brigades Anti-Autoritaires' en de 'Hippie Haters Hotline'. Hun programma's lagen in de lijn van hun namen. In elk geval haalden ze hun slag thuis: Histroika (74 stemmen) haalde het op Hismobiel (58) maar kwam twee stemmen tekort voor de vereiste absolute meerderheid. In de tweede ronde vonden 124 Historianiërs hun weg naar de stembus. Minder volk dus, de licenties hadden dan ook geen les die dag.

Deze maal werd het een nek-aan-keuze. Op twee bijtellen van het einde stonden beide ploegen nog gebleef. Uiteindelijk won Hismobiel (58) met twee bolletjes meer achter haar naam dan Histroika (56). De ontgoocheling bij de verliezende ploeg was groot, te meer omdat een aantal stemmen op hun naam ongeldig werden verklaard. Kurt Schrijne had echter 'het signaal van de kiezer' begrepen en nodigde de tegenploeg meteen uit om volgend jaar samen te werken.

Rusteloze arbeid

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) schrijft ter ondersteuning van de werking van haar geleden Kringraad en Kultuurraad gedurende het academiejaar 1993-1994 nog een aantal vakatures uit.

Kringraad

Kringraad — de Loko-gelidende die zich bezig houdt met de onderwijsproblematiek — zoekt:
1) Twee vrijgestelden ter ondersteuning van de Algemene Vergadering van Kringraad. Zij worden halfjaarlijks betaald (19,5 uur). De kandidaat (m/v) beschikt over degelijke organisatorische en administratieve capaciteiten, en is op de hoogte van de werking van de Algemene Vergadering van Kring-

raad.
Hij/zij zal instaan voor de dagelijkse werking, administratie en begeleiding van de Algemene Vergadering van Kringraad. Hij/zij verzorgt studiewerk aangaande problematieken over universitaire aangelegenheden in het algemeen en universitair onderwijs in het bijzonder. Verder onderhoudt hij/zij contacten met kringverteenwoordigers en andere actievellingen in de verschillende fakultetsskringen. Deze personenleden zullen werken met een bedieningscontract van bepaalde duur, dat zal ingaan in de loop van de maand september. Sollicitanten voor deze vakature van Kringraad dienen ook aanwezig te zijn op de Algemene Vergadering. De kandidaten zullen hiervoor

persoonlijk uitgenodigd worden.
2) Een voorzitter. Deze is student en zal vanaf juli de leiding nemen van de activiteiten van Kringraad, haar vergaderingen voorzitten en mogelijk andere engagementen opnemen binnen de Raad.
3) Een vertegenwoordiger voor de Akademische Raad van de KU Leuven. Deze is student aan één van de fakulteiten die behoren tot de Positieve Wetenschappen.
4) Vier vertegenwoordigers voor de Onderwijsraad van de KU Leuven (twee studenten uit de groep Humane Wetenschappen, telkens één uit Biomedische en Eksakte Wetenschappen).
5) Twee Internationale Verantwoordelijken
6) Een Aggregatieverantwoordelijke
7) Een vertegenwoordiger

voor de Raad van Beheer van Alfaset.
8) Een voorzitter VVS, maar dan een serieuze. Kandidaturen (schriftelijk met cv) voor deze functies moeten uiterlijk woensdag 19 mei om 18.00u binnengeleverd worden op het Kringraadkantoor, 's Meiersstraat 5. De verkiezingen gaan door op vrijdag 21 mei vanaf 19.00 u in de Vergaderzaal van het Pauskollege.

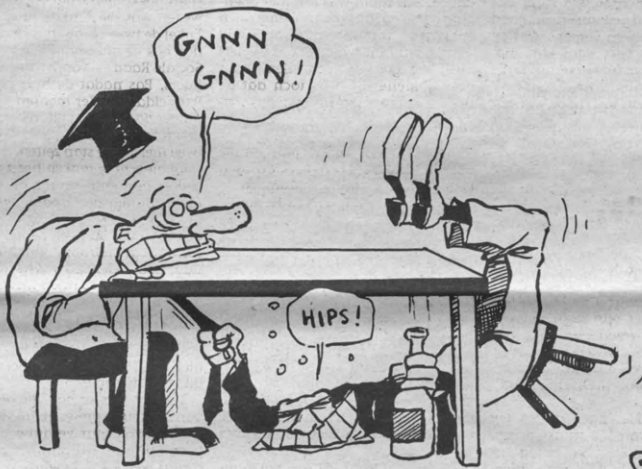
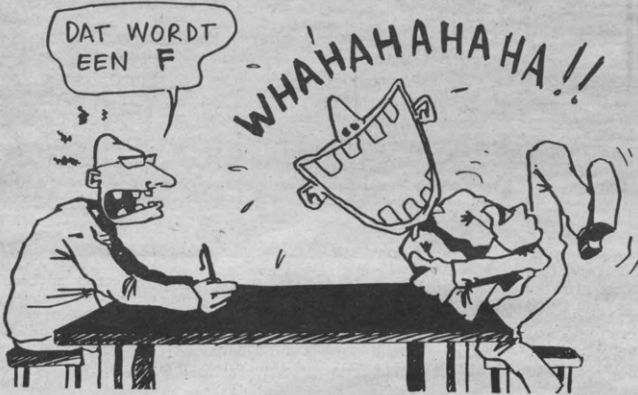
Kultuurraad

Kultuurraad (Kura) de raad binnen Loko die het cultuuraanbod van de universiteit verzorgt en nauw opvolgt, zoekt een koördinator ter ondersteuning van haar werking. Hierbij wordt Kultuurraad geholpen door het kunstencentrum Stuc. Kultuurraad zoekt voor het akade-

miejahr 1993-1994 iemand die de koördinatie van de Kura-activiteiten op zich neemt.
Taakomschrijving:
• de verschillende problematieken nauwgezet opvolgen en inhoudelijk ondersteunen (dossierkennis bjm. omtrent herstrukturering, OAV-verdeelselut, cultuurbeleid op regionaal en nationaal niveau)
• de relatie tussen Kura/Stuc en de kringen verstevigen
• administratieve ondersteuning Kura (FKK, boekhouding)
• de Algemene Vergaderingen en Open Algemene Vergaderingen bijwonen
• begeleiding van het Kultuurraadproject
• koördinatie ticketcentrale (tickets aankopen, busvervoer inneggen, promotie,...)
• de continue werking

van Kultuurraad mee helpen opbouwen
• informatiedoorstroming (verslagen Algemene Vergadering, Open Algemene Vergadering, documenten)
• meewerken met de Stuc-ploeg (kursuswerking)
Vereisten:
• sterke interesse voor alles wat cultuur aangaat
• contactvaardigheid
• organisatorische aanleg
• studenten bij de werking kunnen betrekken en motiveren
Interesse? Stuur dan een curriculum vitae en een schriftelijke motivatie op naar Kultuurraad, E. Van Euenstraat 2D, 3000 Leuven. Voor meer info: 23.67.73, (vragen naar Petra Berten of Peter Jacobs).
(*grapje

VETO WENST U ALLEN ZEER AANGENAME EXAMENS!

PROF OP DE VOORAVOND VAN DE EXAMENS.

NIX

Reageer eens af

Naar jaarlijkse gewoonte schrijft het Stuc in juni nog even op uit haar zomerslaap om de blokkende student een laatste filmprogramma voor te schotelen. Dit jaar staan 'vijftienvintig films vol suspense' garant om af te afregeren van de eksamenstress. De klassieke griezels als Dracula en het monster van Frankenstein passeren de revue, evenals de moderne nachtmirre's die door horrormeesters als Craven en Cronenberg ten tonele gevoerd worden. Daarnaast is er nog een luik van vijf Hitchcock-films met klassiekers als 'Psycho' en 'The Lady Vanishes'. Hitchcock is genoegzaam bekend en Barton Fink is uit de boot gevallen. Daarom, een vrij volledig overzicht.

(kdp/hj)

Terrasfilms van 't Stuc

Ook voor gevoelige zielen

Het Stuc nam in zijn programma een aantal klassieke horrorfilms op, waarvan de meeste stammen uit de jaren dertig. In de hoofdrollen vinden we de traditionele monsters die ook nu nog bij elk van ons bekend zijn: Dracula, het monster van Frankenstein, King Kong, Dr Jekyll and Mr Hyde. Het zijn in de eerste plaats romantische figuren, die afkeer maar tegelijkertijd ook medeleven en sympathie opwekken.

Alhoewel op het eerste gezicht erg verschillend hebben deze 'monsterverhalen' toch heel wat gemeen. Het zijn hoofdzakelijk variaties op een en hetzelfde thema. Het gaat om wezens die oorspronkelijk onschuldig zijn maar die, onbegrepen door de mens en verscheurd door de liefde, zich uiteindelijk tegen de mensheid keren. De meeste van deze verhalen gaan ook terug op klassieke literaire werken. Maar de verschillende adaptaties op het witte doek laten vaak niet veel meer heel van het oorspronkelijke concept.

Frankenstein is hiervan zo'n typisch voorbeeld. Mary Shelley schreef dit verhaal over een jonge student in de wetenschappen die gefascineerd raakte in het tot leven wekken van dode materie. Uit enkele lijken stelt hij zijn eigen 'mens' samen. Op het moment dat dit wezen een eerste teken van leven vertoont, wordt Frankenstein zich bewust van de consequenties van zijn daad: hij nam de taak van de schepper over, hij is de 'vader' van dit wezen. Hij vlucht in paniek en zal niemand ooit iets vertellen van die bewuste nacht. Het monster, oorspronkelijk nieuwsgierig en goedaardig, maar om zijn afschrikwekkend uiterlijk door iedereen verworpen, zal zijn schepper tot de dood blijven achtervolgen.

Hellep

Frankenstein uit 1931 van de Engelsman James Whale was de eerste langspeelfilm die dit verhaal als basis nam. Whale slaagde er perfect in om de gotische sfeer van het verhaal in beelden om te zetten. Enkele scènes zijn ontegensprekelijk klassiekers in het horrorgenre, zoals wanneer het monster tot leven komt of als het later

ongewild een kind verdrinkt. Via deze scènes sloogde Whale erin het onderspelen in al zijn facetten te tonen, met respect voor alle personages.

Eeeks

De ster van de film is wel Boris Karloff, die het monster van Frankenstein voor altijd een gezicht heeft gegeven. Karloff speelde het monster nog tweemaal, in het vervolg The Bride of Frankenstein, ook van James Whale, en later in The Son of Frankenstein. Waar de eerste film van Whale nog nauw aansloot bij het boek, geldt dit voor de latere versies steeds minder. Hiermee ging ook een belangrijk deel van de horror verloren. Die ligt namelijk grotendeels besloten in de etische vragen over de autonomie van de wetenschap en in de dubbelzinnige vader-zoon relatie van de wetenschapper en zijn creatie.

Enkele jaren later waagde Whale zich aan een ander horrorsprokje: The Invisible Man. Een wetenschapper die na een mislukt experiment onzichtbaar werd, verbergt zich in een herberg met een omzachteld hoofd om die onzichtbaarheid te verhullen. De nieuwsgierigheid van de bevolking wordt hem fataal en hij keert zich tegen hen.

Al even beroemd en onlangs nog door Francis Ford Coppola verfilmd, is graaf Dracula, oorspronkelijk een creatie van Bram Stoker. Stoker baseerde zijn verhaal op een legende van een Roemeense graaf die behoort tot de orde van de Dracul, het Roemeense woord voor draak. Murau zorgde in 1922 voor de eerste verfilming onder de titel Nosferatu, om de auteursrechten te omzeilen. Enkele jaren later bracht Tod Browning Dracula uit. Samen met fotograaf Karl

Freund zorgde hij voor een sobere, toneelmattige maar ook zeer sfeervolle film. De daaropvolgende verfilmingen met namen als Son of Dracula, of Blood of Dracula, gingen van kwaad naar erger.

In diezelfde periode regisseerde de in Frankrijk werkende Deen Carl Dreyer Vampyr, los gebaseerd op een roman van Sheridan Le Fanu. David Gray overnacht in een afgelegen herberg. 's Nachts krijgt hij bezoek van een onbekende die hem een pakje overhandigt dat hij moet openen als de man zou sterven. De volgende dag komt hij in een kasteel terecht waar ook de geheimzinnige man zich bevindt en dat blijktbaar bewoond wordt door vampieren. Het pakje blijkt een boek te zijn dat de kennis bevat om de monsters te vernietigen. De klassieke ingrediënten voor een vampierfilm dus. Het verhaal is vrij vaag en verwarrend, maar kwa beelddental staat de film veel verder dan zijn tijdgenoot Dracula. De horror-elementen zijn heel impliciet. Spanning wordt gestuurd door schaduwen, plotse geluiden, personages die onverwachts en zonder motief opduiken en weer verdwijnen.

Aikes

De film kreeg vooral kritiek op de zwakke akteerprestaties: slechts één rol werd gespeeld door een professionele actrice. De film kreeg ook maar een beperkte distributie en evenaarde nooit het succes van Dracula. Zoals dikwijls het geval is werd hij doorheen de jaren echter geherwaardeerd en krijgt hij nu terecht een plaats binnen de horroorklassiekers.

Ook Dr Jekyll and Mr Hyde verscheen het eerst in boekvorm. In 1932 waagde Rouben Mamoulian zich aan een verfilming. Ondanks het feit dat hij weinig vertrouwd was met het horrorgenre maakte hij er een sterke

Hèhèhè...hi...hi...huh...

- maandag 24 mei: The Naked Lunch (David Cronenberg, 1992) ♫
- dinsdag 25 mei: The Night of the Living Dead (George A. Romero, 1968) ♫
- woensdag 26 mei: Dracula (Tod Browning, 1931) ○
- donderdag 27 mei: Barton Fink (Joel en Ethan Coen, 1991) ♫
- vrijdag 28 mei: Vampyr (Carl Theodor Dreyer, 1932) ○
- maandag 31 mei: Max Mon Amour (Nagisa Oshima, 1986) ♫
- dinsdag 1 juni: Day of the Dead (George A. Romero, 1985) ♫
- woensdag 2 juni: King Kong (Merian C. Cooper en Ernest B. Schoedsack, 1933) ○
- donderdag 3 juni: Monkey Shines (George A. Romero, 1988) ♫
- vrijdag 4 juni: King Kong vs Godzilla (Inoshiro Honda, 1962) ○
- maandag 7 juni: Darkman (Sam Raimi, 1990) ♫
- dinsdag 8 juni: The People under the Stairs (Wes Craven, 1991) ♫
- woensdag 9 juni: Frankenstein (James Whale, 1931) ○
- donderdag 10 juni: Alien 3 (David Fincher, 1992) ♫
- vrijdag 11 juni: The Invisible Man (James Whale, 1931) ○
- maandag 14 juni: Batman Returns (Tim Burton, 1992) ♫
- dinsdag 15 juni: The Serpent and the Rainbow (Wes Craven, 1988) ♫
- woensdag 16 juni: Dr Jekyll and Mr Hyde (Rouben Mamoulian, 1931) ○
- donderdag 17 juni: Dead Ringers (David Cronenberg, 1988) ♫
- vrijdag 18 juni: Cat People (Jacques Tourneur, 1942) ○
- maandag 21 juni: 39 Steps (Alfred Hitchcock, 1930) ○
- dinsdag 22 juni: Strangers on a Train (Alfred Hitchcock, 1951) ○
- woensdag 23 juni: The Lady Vanishes (Alfred Hitchcock, 1938) ○
- donderdag 24 juni: Suspicion (Alfred Hitchcock, 1941) ○
- vrijdag 25 juni: Psycho (Alfred Hitchcock, 1960) ○

♫ in de Stuc-zaal, telkens om 22 u, 100/150 frank

○ op het terras van de Stuc-bar, bij zonsopgang, gratis

aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaargh

film van. Het verhaal is gekend: nadat Dr Jekyll een chemisch drankje heeft opgedronken muteert hij in Mr Hyde telkens hij een sterke emotie voelt. Het verhaal kent vele varianten zoals de weerwolf-films en stripverhalen als de Hulk. En ook Cat people, in 1942 gerealiseerd door Jacques Tourneur, vertoont gelijkenissen. Hierin rust er een vloek op een vrouw die in een tijgerin zal transformeren en de man waarvan ze houdt vermoorden. Vooral de eerste verschijning van Mr Hyde is ook nu nog altijd spektakulair. Het gebruik van voor die tijd innoverende licht- en schaduwtechnieken zorgt voor een realistische lichaamsverandering. De eerste contra-transformatie (van Hyde terug naar Jekyll) bezit dezelfde beklemmende sfeer.

Jezus

De laatste van de oude garde is King Kong. Hij was voor het eerst te zien op het witte doek in 1933, in een film van Ernest B. Schoedsack. Een filmploeg

trekt naar een eksotisch eiland om er een film te draaien. De inboortlingen willen de hoofdactrice offeren aan het monster dat hen al jaren tergt. De filmploeg slaagt erin het monster te vangen en als attractie nemen zij het mee naar New York. King Kong ont-snaapt en gaat op zoek naar de actrice op wie hij verliefd werd. Ook dit verhaal werd later nog veelvuldig als uitgangspunt gebruikt. Onder andere in King Kong versus Godzilla, een Japanse film van Inoshiro Honda uit 1962. Hierin wordt King Kong getransporteerd naar Japan en aldaar gekonfronteerd met een ander monster, Godzilla.

Al deze films zijn, door de ogen van de moderne filmkijker bekeken, misschien erg statisch en melodramatisch. Maar ze vormen wel de basis waar vele moderne horrorfilms nog steeds inspiratie uit putten. Bovendien bezitten ze een onschuld en een romantiek die eigen is aan de tijd waarin ze ontstonden en die in de hedendaagse film nog zelden te vinden is.

Karen De Poeter

De aap kruipt in de mouw

Max mon amour is een buitenbeentje tussen de terrasfilms. Moelijk in te passen in een genre krijgt hij wel eens het etiket 'Buñueliaanse satire' opgeplakt. Gewraakt door publiek en pers wilde het Stuc deze film toch nog een kans gunnen.

Nagisa Oshima, waarschijnlijk de meest invloedrijke Japanse regisseur van de jaren '60-'70, maakte deze film in 1986, tien jaar na zijn ophefmakende cultfilm 'Het rijk der zinnen'. De tegendraadse filmmaker vertelt het verhaal van de relatie tussen een vrouw (rol van Charlotte Rampling) en Max, een aap. In een Stuc-publikatie die te koop is bij de vertoning legt Dirk Lauwoert in zijn typische 'stijl' de link tussen deze film en het King Kong-verhaal.

Terwijl de liefde van King Kong grotendeels onbeantwoord blijft — de heldin komt niet verder dan medeleven — is de relatie tussen Max en Rampling veel diepgaander en lichamelijker. "Het niet getoonde" is volgens Lauwoert het centrale onderwerp van de film. "Oshima manipuleert de kijker tot een mentale constructie", stelt hij. Wie natuurlijk gewoon een interessante film wil zien, is ook welkom.

(kdp)

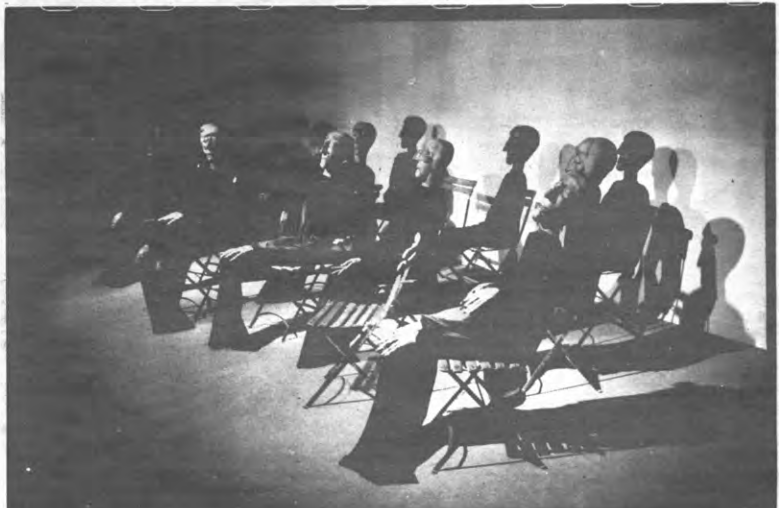

foto Roel Boonen

Hedendaagse huiver Zombies en andere gedrochten

Het Stuc brengt ook een aantal meer recente huiverwerkjes. Zo is er werk te zien van vier grote tenoren van de hedendaagse horrorfilm, George A. Romero, Wes Craven, David Cronenberg en Sam Raimi. Ook gotische superheld par excellence Batman krijgt een plaatsje en tenslotte mag het meest invloedrijke filmmonster van de laatste decennia, Gigers Alien, het bloed in de aderen doen stollen.

De oudste prent in wat je het hedendaagse luik van de terrasfilms zou kunnen noemen is George Romero's *The Night of the Living Dead* (1968). Deze film is het eerste deel van Romero's klassieke zombietrilogie, waarvan ook het laatste deel *Day of the Dead* (1985) op het terrasprogramma staat. Romero beweert dat hij van in het begin een duidelijk concept in zijn hoofd had waarbij de zombies eerst een marginaal verschijnsel zijn maar geleidelijk aan de hele wereld bezetten. De reden waarom het toch zo lang heeft geduurd om de trilogie af te ronden is volgens Romero dat hij in eerste instantie niet zo gelukkig was met het feit dat hij op één genre dreigde vastgepind te worden.

Anderzijds was Romero van kindsbeen af al vertrouwd met het horrorgenre, niet alleen door films, maar ook door de ondertussen legendarische EC-comics. Die bezorgde hij trouwens in 1982 samen met Stephen King een passend erbetoon met de zeer leuke sketchesfilm *Creepshow*. Bovendien merkte hij dat het voor hem een makkelijker manier was om parabellen te vertellen — maatschappijkritiek op comicformaat dus. Zo stelt hij in *Day of the Dead* het wantrouwen dat vandaag leeft ten opzichte van militaire en politieke leiders aan de orde. Van Romero vertoont het Stuc ook nog een derde film, *Monkey Shines: An Experiment in Fear* (1988). Deze verhaalt hoe een jonge, door een auto-ongeval verlamde atleet via een telepatische band met een intelligent aapje zijn driften en agressie uitleeft. Moet kunnen.

Merrie

Een andere regisseur die zijn horrosoren al verdiend heeft, is Wes Craven, schepper van Freddy Krueger, de gepersonifieerde nachtmare in de overbekende *Nightmare on Elm*

Street-reeks. Zijn *The Serpent and the Rainbow* (1988) is gebaseerd op de gelijknamige antropologische studie. Deze film dient zich in eerste instantie aan als 'faction', vooral door het erg concrete en actuele kader. Het verhaal speelt zich af op het chaotische Haiti, tussen de val van Baby Doc en de gewelduitbarstingen van voorjaar '87. Vanuit die basis neemt Craven je echter mee op een hallucinerende voodoodtrip waarin de grenzen tussen fantasie en realiteit nog maar heel dunne stipplintjes blijken te zijn. Dat doet hij vooral door het aanwenden van vaak surreël getinte scènes, die hij ook al met succes had gebruikt in het voornoemde *A Nightmare on Elm Street*. Resultaat is een film die je bij de strot grijpt en anderhalf uur lang meesleekt in een beangstigende maar fascinerende droom. Een aanrader.

Kloof

De meest recente nachtmerrie van Cravens hand is *The People under the Stairs* (1991). Het leeuwedeel van deze film speelt zich af in een Victoriaans huis, bewoond door onder meer een behoorlijk geschikt koppel en hun 'dochter' Alice. Craven baseerde ook dit verhaal op feiten. Al jaren bewaarde hij in zijn portefeuille een kranteberichtje over een echtpaar uit Santa Monica dat in de kelder een hele bende kinderen verborgen hield.

Gekombineerd met behoorlijk wat eigen fantasie resulteerde dit in een vrij agressieve horrorfilm waarin ook aardig wat sociale kritiek verweven zit op een soms sprookjesachtig naïeve wijze. Wes Craven schuwt het gebruik van klisjes namelijk niet maar durft die anderzijds met evenveel gemak te doorbreken. Het onschuldige jongetje dat zich nietsvermoedend allerlei gevaren op de nek haalt, is hier bijvoorbeeld een zwakte gebtewoner die zijn familie — die op straat dreigt ge-

Top of the bill op de terrasfilms van het Stuc is de bekende soft pop band Leyers, Michiels and Soulsister. Zij zullen echter optreden met een totaal vernieuwde look, geïnspireerd op de stiefmoeder uit *Assepoester*.

zet te worden — wil helpen. De naam David Cronenberg klinkt velen sinds *The Fly* (1986) wellicht iets vertrouwd in de oren. In die film is het onstuipbare verval van het hoofdpersonage nadrukkelijk aanwezig. Hetzelfde thema vinden we ook terug in *Dead Ringers* (1988), dit maal echter vooral op het psychische vlak. *Dead Ringers* vertelt het verhaal van Beverly en Elliot Mantle, twee gynecologen die als Siamese tweeling geboren werden. Op volwassen leeftijd zal een jonge vrouw, Claire, de twee broers ook psychisch scheiden. In Cronenbergs wereld leidt dat onherroepelijk tot chaos. De symbolische waarde van de werktuigen die Beverly laat vervaardigen om Siamese tweelingen te scheiden, is in die context overduidelijk.

The Naked Lunch (1991) is gebaseerd op het gelijknamige werk van de illustere schrijver-junkie William S. Burroughs. William Lee, Burroughs alter-ego in de film, is schrijver, insectenverdelger en verslaafd. Hij schiet zijn vrouw Joan per ongeluk neer en belandt in Interzone, een hallucinante fusie van New York en Marrakesj. Binnen dit kader suggereert Cronenberg de (denk)wereld van Burroughs en tematiseert hij bovendien het creatieproces van het boek zelf. Met dat doel voor ogen gebruikt hij niet alleen fictieve maar tevens biografische elementen. Zo heeft Burroughs ook echt

zijn vrouw per ongeluk neergeschoten. Enkele jaren geleden kwam een Frank Miller met de comic *The Dark Knight Returns* op de proppen waarin hij het Batmanpersonage grondig 'moderniseerde'. Hiervoor diende hij enkel het bestaande Batman-concept verder door te trekken. Batmans motivatie was altijd al het wreken van de moord op zijn ouders. Miller maakte er konsekwent een donkere en getremteerde figuur van die liever een misdadiger tot pulp slaat dan hem aan de autoriteiten te overhandigen. Millers verhaal had een nieuwe Batman-rage tot gevolg waarvan Tim Burtons eerste Batman-film (1989) een uitloper was. Vorig jaar registreerde Burton ook *Batman Returns*. In deze film dient Batman af te rekenen met *Catwoman* en met *The Penguin*, net als Batman geperverteerde personages.

Tapijt

Wraaklust is ook de grondtrek van *Darkman* (1990), een film van de hand van jonge snaak Sam Raimi, die voordien ook al het magistrale *Evil Dead* (1982) regisseerde. *Darkman* was ooit Peyton Westlake, een wetenschapper die trachtte een synthetische huid te ontwikkelen en temauwvond ontsnapt aan een moordopgave, waaraan hij echter wel behoor-

lijk wat fysieke en psychische letsels overviel. De speelse en flitsende filmstijl van Raimi geeft het geheel een comic-achtig cachet. De gemaskerde wreker die Westlake na de moordpoging wordt, herinnert natuurlijk aan Batman. Maar *Darkman* is leuker.

Waterval

Tenslotte is er nog *Alien 3* van langspeelfilmdebutant David Fincher. De aliens zijn niet voor niets overvloedig gekopieerd in zowel strips als films. Het monster dat de Zwitserse kunstenaar Giger zo'n vijftien jaar geleden kreeerde voor Ridley Scotts sciencefictionthriller *Alien*, is zonder meer de meest indrukwekkende lelijkerd die ooit het witte doek 'sierde'. Het tweede deel werd geregisseerd door James 'Terminator' Cameron en was, ondanks de storende para-militaire kantjes, zeker even huiverwekkend. In die eerste twee films houdt hoofdpersoon Ripley zich hoofdzakelijk bezig met proberen het vege lijf uit de klauwen van de aliens te houden. Fincher toont haar voor het eerst als een kwetsbare mens en gunt haar zelfs een moment van intimiteit. Het maakt haar uiteindelijk ondergang des te tragischer. Wij pinken een welgemeende traan weg.

Kris Jacobs

Kulturele Studies organiseert Een paard dat subsidies eet

De afdeling Kulturele Studies organiseert vanaf dinsdag een driedaagse discussie rond kunst, cultuur en samenleving. Het project heet 'Het Paard van Troje' en voert een aantal grote namen op uit het journalistieke, academische en podiumgeburen. Zij zullen proberen te antwoorden op de vraag of kunst iets kan plaatsen tegenover de ruïnes van Europa.

De organisatoren gaan uit van de veronderstelling dat Europa op dit ogenblik verscheurd wordt door conflicten die hun oorsprong vinden in radikale definities van het begrip cultuur. De conflicten die op dit continent worden uitgevochten, zijn dan niet in de eerste plaats veroorzaakt door ideologische of religieuze tegenstellingen, maar wel doordat bepaalde leidende figuren het kulturele bewustzijn van hun volk verenigen. Het is in dit licht natuurlijk uiterst interessant om de mogelijke betekenissen van het begrip cultuur ter discussie te stellen.

Een tweede uitgangspunt bij dit project was de vraag waar nog het raakvlak ligt tussen moderne kunst enerzijds en de samenleving anderzijds. Wanneer het een wezenlijke ei-

genschap van hedendaagse kunst wordt dat ze zich losmaakt van het probleemloos begripbare en dus van het grote publiek, dan kun je je natuurlijk de vraag stellen wat de bestaansreden van zo'n cultuur nog is.

Odysseus

De organisatoren gebruiken het beeld van het paard van Troje omdat volgens hen de moderne kunst wel een noodzakelijke list lijkt om "het andere, het vreemde binnen te brengen door de poorten van een vastgeroest identiteitsbegrip." Ze vragen zich af "hoe een gemeenschap ervan overtuigd kan worden geld te geven voor het bouwen van een paard binnen de

eigen stadsmuren." Die gemeenschap vindt het niet altijd even evident om de hedendaagse kunstenaar te steunen, zeker niet nu die zich aan de rand van het maatschappelijk geburen bevindt en van daaruit een kritische functie uitoefent. Deze problematiek is uiterst actueel naar aanleiding van de recente subsidieverdeling voor de podiumkunsten. De bevoegde adviescommissie had bij het betreffende ministerie gepleit voor een grondige herschikking van de subsidiekoek door veel meer geld aan nieuwe en veelbelovende teatergroepen te geven, en heel wat minder of niets meer aan een aantal vastgeroeste gezelschappen. Even leek het de beleidsmeden duidelijk te worden dat teatercenten niet bestemd zijn voor bezigheidsterapieën van Antwerpse bejaarden met een SP-partijkart.

Maar de jonge intellectueel Frank Vandenbroucke schaarde zich meteen achter de bedreigde teatermakers en oefende samen met het ABVV druk uit op CVP-minister van cultuur Hugo Weckx om zijn favoriete avondje

uit niet in gevaar te brengen.

Een of ander ABVV-kopstuk heeft zich in die discussie nog hoopeloos belachelijk gemaakt toen zij zich in het radioprogramma *Aktueel* erover klaagde dat de adviescommissie het aandurfde uitsluitend kwaliteitsnormen te hanteren, terwijl teater toch ook een 'maatschappelijke functie' zou moeten hebben. Alsof die maatschappelijke functie vervuld zou worden door teatersubsidies te gebruiken voor een tewerkstellingsprogramma in een dode tak van een levende teatercultuur. In het licht van deze gebeurtenissen krijgt het project *Paard van Troje* dan ook een onmiddellijke actualiteitswaarde. Afwachten of de sprekers de kans grijpen om hun stem in deze affaire goed te laten horen.

Helena

De driedaagse wordt op dinsdag ingeleid door onder meer Jan Joris Lamers van Maatschappij Discordia, publicist Paul Goossens en cultuursemiotikus Joris Vlasselers die de centrale begrippen komen introduceren. Woensdag staat het begrip intermedialiteit centraal. 's Namiddags komt de relatie tussen architectuur en podiumkunst aan bod, en wordt een

kijk gegeven op moderne poëzie vanuit de inzichten die de hedendaagse architectuur biedt. Woensdagavond bespreken commentatoren twee teater- en danskritiek fragmenten uit verfilmingen van podiumproducties. Videast Walter Verdin zal daar ook zijn zegje doen.

Donderdag komen de grote kanonnen naar boven. Een aantal cultuuroerders als Eric Anthonis, Bernard Focroulle, Hugo De Greef en Franz Marijnen zullen de degenen kruisen over kunst en organisatie. Dat kan een zeer boeiend debat worden omdat juist deze organisatoren zo'n enorme impact hebben op het huidige podiumgeburen. Dinsdagavond is er dan nog teater van De Vere, het nieuwe clubje rond Maatschappij Discordia, en donderdagavond een concert van de groep *Aka Moon*. Het Paard van Troje levert met dit alles een indrukwekkend programma af. Er zou wel eens vuurwerk te zien kunnen zijn boven de Vlamingenstraat.

Raf Uten

Het hele gebeuren vindt plaats in de Vlamingenstraat 83, alleen De Vere speelt in het Stuc. Meer informatie krijg je op het sekretariaat van Kulturele Studies. Het telefoonnummer is 28.48.73 (vraag naar Peter Anthonissen).

P&C koopt Alma Een Shrink op losse schroeven

Met ontsteltenis lezen de beheerders van de Shrink twee weken geleden op de voorpagina van de Gazet van Antwerpen dat hun fakbar in het academiejaar '94-'95 een ander onderkomen moet zoeken. Zowel de zvw de Shrink als de Psychologische kring voelen zich danig gepasseerd omdat zij dit bericht via de krant te weten moesten komen.

Dat hun fakbar nu definitief bedreigd is betekent dan misschien wel een eindpunt in de nu toch al drie jaar lange bestaanonzekerheid van de fakbar van de psychologen. Nochtans was het in feite zo niet voorzien. Karel Tavernier, Algemeen Beheerder van de KU Leuven, heeft een achttal jaar geleden namelijk aan Rob Winters, toenmalig studentenvertegenwoordiger op de Akademische Raad, beloofd dat de Shrink bij een eventuele andere bestemming voor de garages een andere fakbar zou krijgen. Op dit moment is men daar helemaal niet zo zeker meer van.

Venijnig

Hoewel Tavernier zelf niet echt iets tegen fakbars kan hebben — hij is immers een van de initiatiefnemers geweest van de oprichting van de Dulci, de fakbar van Economie, en is nog altijd lid van de Raad van Beheer van de Dulci — heeft de KU Leuven in tussentijd met haar standpunt ten aanzien van de fakbars wel een bocht van 180 graden gemaakt. Legendairisch voor de negatieve ingesteldheid van de KU Leuven is de uitspraak van Raf Masschelein, in feite eindverantwoordelijke als het gaat over die fakbars die in gebouwen van de KU Leuven zitten, die vond dat men "ergens in Heverlee" een grote zaal zou moeten bouwen waar alle fakbars bij elkaar worden gestopt en waar de studenten naar hartelust kunnen feesten zonder voor lawaai- of overlast of andere problemen te zorgen.

Deze uitspraak duidt in feite aan waar het om gaat: de KU Leuven heeft al zoveel miserie gehad met de fakbars. Toeval wegens de geluids- of overlast als wegens de veiligheidsvoorschriften van de unief die serieuze investeringen met zich zouden meebrengen. Toch is dit probleem ondertussen grotendeels van de baan. Zowat alle fakbars die gehuisvest zijn in een gebouw van de unief hebben het fiat gekregen van de KU Leuven wat de veiligheid betreft en het stadsbestuur houdt zich nu de dreiging om een sluitingsuur in te voeren ook tamelijk rustig. Hoogstwaarschijnlijk bestaat er echter een onwil om voor nieuwe accommodatie voor de fakbars te zorgen. Fakbars die er al zijn mogen blijven bestaan en voor een kringlokaal zal de KU Leuven of de faculteit ook nog wel moeite doen maar om een nieuwe plaats voor het kringkafé te creëren, daar zit de KU Leuven waarschijnlijk niet echt om te springen.

Vreemd

De psychologen weten al langer dan vandaag dat hun fakbar bedreigd werd door de nieuwe bestemming die de gebouwen tussen de Blijde Inkomstraat en de Tiensestraat zouden krijgen. Vorig jaar nog werden de plannen om het gebouw waar de huidige Alma Een zich bevindt te verkopen in Veto uit de doeken gedaan. Er werd toen door de RvB van Alma Een voorstel ingediend bij het Algemeen Beheer om het gebouw in de Bond te verkopen en de garages aan de Shrink om te bouwen tot een nieuwe Alma Een.

De argumenten pro waren legio. Op de eerste plaats zou het gebouw in de dure winkelstraat veel opbrengen (naar schatting tien miljoen meer dan wat men voor het nieuwe gebouw zou nodig hebben). Ten tweede is een Alma in de Tiensestraat minder perifeer gelegen en ligt deze dicht bij de grote concentraties studenten. Het tweeverdiepingensysteem van Alma Een was bovendien volgens enquêtes niet ideaal. Dat de kledingsketen P&C geïnteresseerd was in het gebouw hoeft niet te verwonderen vermits de keten in de meeste steden

al een afdeling heeft; Leuven was daar tot nog toe nog niet bij.

"Dat het zo'n vaart zou lopen wisten we natuurlijk niet", vertelt Paul Sas, kersvers kringcoördinator van de Psychologische kring. "Wel probeert de Shrink al een tijdje met scherpe budgetten te werken en zo goed mogelijk het kafé te beheren, zodat we geld over hebben om naar iets anders uit te kijken. Maar we zitten vast aan een contract met Stella en een huis kopen zit er voorlopig nog niet bij. Voor een nogal bouwvallig pand van fatsoenlijke omvang betaal je al gauw zes miljoen en als vzw is het zo goed als onmogelijk om een interessante lening aan te gaan." Toon Vercaeren, beheerder van de Shrink, voegt daaraan toe: "Huren zit er ook niet direct in, omdat er binnen vijfhonderd meter van het fakulteitsgebouw niets vrij komt."

Vorig jaar werd het Romerohuis gebouwd aan de kant van de Blijde Inkomstraat maar daarmee was de Shrink nog niet rechtstreeks bedreigd: "Wij dachten dat de andere plannen nu wel op de lange baan geschoven zouden worden. Eerst ging men op de

(foto Cert J. Swinnen)

plaats van de Shrink de nieuwe Acco huysvesten. En nu wordt er besloten dat Alma Een daar zou komen. We hebben nog tot mei 1994 tijd om te onderhandelen en een alternatief te zoeken. We hebben wel nog geen contact gehad met de academische overheid maar het is in ieder geval zo dat onze dekaan van niets afwist", zegt Paul Sas.

Vaag

"Zelfs in het beste geval als er in de bouwplannen toch iets voorzien is voor de Shrink, in de kelder bijvoorbeeld, zullen we nog een alternatief

moeten zoeken voor die twee jaar, waardoor een groot deel van onze continuïteit die we in de acht jaar van de Shrink hebben opgebouwd in het water valt. Het komt ook net op een moment dat de drie grootste problemen van de Shrink juist zijn opgelost. De Shrink was als eerste fakbar in orde met de veiligheidsvoorschriften van de unief. Dat heeft ons een slordige 200.000 frank gekost. We hebben een decibelmeter gekocht zodat er van geluidsoverlast ook geen sprake meer is en ten derde hebben we vorig jaar uiteindelijk toch de openingstaks voor kafés betaald", aldus ook Paul Sas.

Ofer iets concreets in de bouwplannen staat van een fakbar is niet echt duidelijk maar echt positief ziet het er niet uit. Toon Martens, directeur van Alma zvw, bleef in een gesprek met de verantwoordelijken van de Shrink nogal vaag en zei dat hij ging kijken of een fakbar in het Alma-gebouw studeerbuurkundig mogelijk was. Jan Bauwens van de dienst Studie en Planning van de unief liet verstaan dat de KU Leuven er niet meer zo happig op is om fakbars in universiteitsgebouwen onder te brengen.

Steven Van Gasse

Caterina Sagna in de Stadsschouwburg De weemoed van de akkordeon

Vorige week vond in Utrecht Springdance plaats, een festival rond hedendaagse dans dat tijdens de vorige edities een gelijke artistieke lijn volgde als het Leuvense Klapstuk. Het was dan ook niet verwonderlijk dat Klapstukorganisator Bruno Verbergt dit jaar gevraagd werd als gastprogrammatrice. Hij programmeerde onder andere 'Le Sommeil des Malfaiteurs' en deze sterke voorstelling is deze week ook te zien in de Stadsschouwburg.

Het Springdance-festival probeerde gedurende een week een beeld te geven van de huidige stand van zaken in het hedendaagse dans-landschap. Bruno Verbergt tekende een programma uit die voor een groot deel teruggriep op de dansgezelschappen die vanaf het vorige Klapstukfestival in oktober 1991 in het Stuc te zien waren. Zo stonden onder andere Meg Stuart, Mudances (een van de meest fascinerende gezelschappen van Klapstuk 91) en Blok en Stiel in Utrecht op de planken. Tegelijk gaf het festival de eerste richtlijnen aan voor de volgende editie van Klapstuk (zie kader) waarvan de programmatie nog niet bekend gemaakt is, maar die ongetwijfeld een aantal namen zal bevatten die nu in Utrecht te zien waren.

Caterina Sagna begon haar carrière onderleiding van de Amerikaanse Carolyn Carlson. In oktober '91 was ze in Leuven te zien met 'Quademi in Otave'. Zes maanden later creëerde ze in de Klapstukstudio's met haar gezelschap Nadir een nieuwe voorstelling, 'Le Sommeil des Malfaiteurs'. Die ging vorig jaar in première in Douai. Pas nu komt ze met haar zesde choreografie voor de eerste keer naar België. In volle eksamenstress denkt het Stuc er toch een Stadsschouwburg mee te kunnen vullen. Het stuk is boeiend en vooral op het einde wondermooi, maar het is geen voorstelling waar je naar toe gaat om je even te ontspannen. Er zijn echter nog andere redenen dan dat om naar dans te komen kijken.

Drijfzand

De voorstellingen van Caterina Sagna vallen een beetje uit de toon in de wereld van de hedendaagse dans. Op twee belangrijke punten verschillen haar stukken van wat de modale dansliehebber gewoon is op zijn bord te krijgen. Op de eerste plaats is er de opvallende manier waarop zij het begrip dansbeweging invult. De bewegingen van de dansers zijn zo mini-

maakt, is het bewust uitgaan van tekstuele gegevens om de dansvoorstelling te creëren. De combinatie van literatuur en dans hebben nog niet velen voor Sagna geprobeerd. Het uitgangspunt voor de choreografie was een scenario voor een dansvoorstelling van Corrado Bertoni. Verder inspireerde Sagna zich niet als voor haar vorige creaties op het werk van Kafka. Nu is het zo ongeveer onmogelijk om een verhaal in enkel beelden om te zetten, inclusief alle nuances van de tekst. Wat Sagna doet is dan ook bepaalde thema's die in het werk van Kafka voorkomen eruit halen en dansend weergeven. De absurditeit van het bestaan en de met deze constataste gepaard gaande existentiële angst voor de onderdrukking van het individu door grotere machten komt ook bij deze voorstelling boven-drijven. De totalitariteit van de butokratie bij Kafka vertaalt zich hier in de verdrinking door de veel te grote teaterruimte.

De voorstelling begint met een volledig verduisterde teatermuimte waarin langzaam de nu schaars verlichte scene zichtbaar wordt. Aan het eind van het stuk komt de toeschouwer weer op hetzelfde punt uit: de moegestreden acteurs verlaten de scene en de zaal wordt opnieuw volledig verduisterd. De cyclische structuur van de voorstelling stelt weerom de absurditeit van het bestaan in het licht zonder hoop te kunnen geven op enige vorm van bevrijding.

De belichting richt zich zelden op meer dan één persoon en blijft dan nog heel zwak. De akkordeonmuziek die het stuk begeleidt is bij tijden atonaal, bij tijden iets melodieuzer, maar altijd chaotisch. Voor de dansers blijkt het onmogelijk de muziek te volgen. Hun hulpeloosheid wordt erdoor nog meer in de verf gezet.

In het schemerland tussen zin en onzin geeft Sagna haar spel der machtelozen bloot. Het is een spel dat fascineert door de paradoxs hoe je schoonheid kunt creëren uit de ontkenning van schoonheid, zin uit absurditeit.

Jeroen Overstijns
Le Sommeil des Malfaiteurs, donderdag 13 mei in de Stadsschouwburg, 20.30 u, 200/450.

Roekeloos Klapstuk 93

In oktober komt voor de zesde keer opnieuw dat vreemde deel van de bevolking dat zich ledighoudt met die scone kunste van het dansen naar Leuven afgezaakt om zich te vergewissen van het feit dat het weer Klapstuk zal zijn dat een maand lang de kulturele skepter zwaait. De meest roekelozen onder hen overwegen nu reeds de aanschaf van een of meerdere tickets. Maar dan kennen ze u nog niet. Want u bent een van diegene die zo slim is om onderstaande bon in te vullen waarmee u al in september op uw thuisadres het programmaboekje verkrijgt. Met dat bewuste boekje zult u de zalen voor de ogen van de niet-student maar wel dansliehebbers eens gaan leekopen. Fijn, zo kennen we u weer. Het Stuc wil ter gelegenheid van Klapstuk ook deftig werk maken van gezinsuitbreiding. Vrijwilligers nodig dus en dat vanaf september. In ruil voor technicus of plakploegje spelen krijgt u een vrijkaart voor alle voorstellingen.

Als laatste bidt men u dat overvoltage bezemkast waarin u normaal gezien politieke vluchtelingen tegen grofgeld in weg stopt ter beschikking te stellen van Klapstuk, het festival met veel talent maar weinig vrije kamers. Bonnen invullen. (jo)

Naam:
Adres (waar je in september te bereiken bent):
Tel.:
Geboortedatum:

o krijgt het Stuc-boekje niet toegestuurd, maar wil wel het Klapstuk-programma ontvangen in september
o wil in september verwittigd worden van de vrijwilligersvergadering van Klapstuk
o heeft een kamer vrij en wil één van de Klapstuk-gasten ontvangen

Opsturen naar: Klapstuk 93 - Onthaal
E. Van Evenstraat 2d, 300 Leuven

K

Wat doe je nu met je vrije tijd ?

Er is nog altijd

KI PARTNERS

Wij bieden je - naast een mooie vergoeding natuurlijk - een manier om die tijd nuttig door te brengen.

Ben je tussen 18 en 25 en wil je nog wat bijverdienen om je vakantie avast voor te bereiden ?

Bel dan

02/513.29.05

elke werkdag
tussen 12 u en 13u
of tussen 16 u en 18u
en vertel het verder
aan je vrienden.

Ref. 100-122

TKO-Leuven al dertien jaar proeffaze

Verzuiling in volwassenenonderwijs nefast

Leuven heeft op het vlak van de volwassenenedukatie zijn sporen verdiend. Het is in Leuven dat in 1980 het pilootproject Tweedekansonderwijs (TKO) van start ging. Op dit moment verkeert het ironisch genoeg nog altijd in een experimentele fase. Wel zijn er ondertussen al zeven gelijkaardige projecten in Vlaanderen opgestart.

Met het geplande dekreet van Luc Vandebosche betreffende de volwassenenedukatie zou daar volgend schooljaar echter verandering in komen en gaat het TKO een definitieve erkenning tegemoet. Nochtans zou een herstructurering wel eens heel wat problemen met zich kunnen meebrengen. Veto had een gesprek met Marleen Dekeyser, licentiate in de sociale pedagogie en sinds 1991 verantwoordelijke van het TKO-project in Leuven.

Het project Tweedekansonderwijs is er in fette gekomen toen men eind jaren zeventig konstateerde dat bepaalde sociale groepen aanzienlijk achtergesteld waren doordat ze geen secundair onderwijs hadden kunnen of mogen volgen. Om daaraan te verhelpen gingen er meer en meer stemmen op om een degelijk initiatief in te richten waar volwassenen een 'tweede kans' konden krijgen.

Sekundair

De kontekst van het pilootproject waar Leuven mee zou beginnen, was het groeiend besef dat onderwijs primordiaal was in een emancipatieproject. Een groep onafhankelijke vrouwen diende, nadat zij een bezoeke hadden gebracht aan 'Moeder Mavo' in Nederland, in januari 1980 een voorstel in bij de overheid voor de realisatie van een BTK-experiment (Bijzonder Tijdelijk Kader) met een dubbele opzet: mensen voorbereiden op de middenjury en aan een algemene vorming werken om de integratie en emancipatie van bepaalde sociale groepen te bevorderen.

Het TKO-project verschilt dan ook danig van prive-initiatieven die op het eerste zicht eenzelfde doel beogen, namelijk mensen begeleiden en voorbereiden op de Centrale Examencommissie. "Er is natuurlijk een verschil in visie. Het diploma wordt gezien als een middel voor maatschappelijke integratie. Het blijkt immers dat een diploma een must is in onze maatschappij. Maar dit is slechts een aspect. Het is even belangrijk dat er naar de vorming van algemene persoonlijkheid gestreefd wordt", zegt Marleen Dekeyser.

Intensief

Nu dertien jaar later kijkt TKO-Leuven met een gerust hart terug op zijn werking. Dinsdag 18 mei wordt door de stad Leuven een receptie aan-

geboden ter ere van de honderdste diplomee van het TKO.

Veto: *Honderd afgestudeerde studenten in dertien jaar tijd, is dat geen mager resultaat voor een toch vrij intensieve activiteit?*

Dekeyser: «Het is inderdaad zo dat als men gaat kijken naar het aantal mensen dat hier ooit begonnen is, dat inderdaad verschrikkelijk weinig is. Anderzijds, als men beseft hoe moeilijk het is om een dergelijk project vol te houden, dan kunnen we het toch geslaagd noemen.»

Rug

«De maatschappelijke relevantie van honderd diploma's is natuurlijk gering, maar het is niet zo omdat er honderd een diploma gehaald hebben dat de rest niets aan de opleiding heeft gehad. Dat heeft meer met dat algemeen vormende en emancipatorische aspect te maken. We krijgen hier heel vaak mensen die hun zelfvertrouwen verloren hebben of met persoonlijke problemen zitten en ook daar proberen we aan te werken.»

«Er vallen dus wel velen af. We starten met een honderdtal kursisten en eindigen slechts met de helft. Men mag echter niet vergeten dat het programma vrij zwaar is. Twintig uur per week valt niet altijd perfect te combineren met een dagtaak. De redenen waarom mensen afhaken zijn zeer uiteenlopend. Maar vaak hebben de mensen die ermee stoppen het programma verkeerd ingeschat.»

«We houden wel enigszins rekening met de specifieke leefomstandigheden van de kursisten. In principe is het zo dat iedereen naar de les moet gaan maar we zijn daar in bepaalde gevallen wel soepel mee. We hebben natuurlijk het voordeel dat we niet gekontroleerd worden van hogerhand omdat we nog in een proeffaze zitten.»

Beperkt

«Pedagogisch gezien is het contactonderwijs ook wel vrij apart. Er is een ander soort relatie met de leerkrachten. We spreken hier niet van leerlingen maar van kursisten, er heerst een sfeer van kameraadschappelijkheid, de werkfeer is gebaseerd op respect en niet op autoriteit en er wordt rekening gehouden met het feit dat de volwassenen meestal al een zekere ervaring achter de rug hebben, hoewel we daarin beperkt worden door de druk

van de leerplannen. Tenslotte is er meer openheid dan in het gewoon secundair onderwijs.»

«De kursisten komen hier ook graag. Soms scheidt dat wel problemen, bijvoorbeeld bij jongeren die niet ouder zijn dan achttien en die hier les komen volgen. Ze krijgen hier een veel grotere vrijheid en moeten een dosis zelfdiscipline aankweken. De leerstof blijft hetzelfde.»

Veto: *Hoe staat het met de doorstroming naar het hoger onderwijs?*

Dekeyser: «Er zijn verschillende motieven waarom mensen hier komen aankloppen. De meesten komen hier les volgen om sneller werk te vinden. Er zijn er slechts een aantal die willen verder studeren.»

Veto: *Is dat geen illusie. Het is toch algemeen bekend dat een ASO-diploma niet echt veel uitweigen biedt voor werkgelegenheid?*

Dekeyser: «Dat is misschien ook een van de redenen waarom we vorig jaar, op vraag van de Centrale Examencommissie weliswaar, zijn gestart met ook Beroeps secundair onderwijs (BSO) en Technisch secundair onderwijs (TSO). En het zijn vooral die richtingen die succes hebben bij mensen die echt sneller werk willen vinden.»

Godsdienst

«Er is wel een duidelijke verschuiving merkbaar in het publiek dat op het TKO afkomt: vroeger waren dat oudere mensen, vooral vrouwen, die geen kansen hadden gekregen om te studeren, tegenwoordig is er een verjonging merkbaar en het aantal vrouwen bedraagt ongeveer zestig procent. De verjonging heeft natuurlijk ook haar redenen. Zo is schoolmoeheid een zwaar maatschappelijk probleem aan het worden.»

Veto: *Hoe heeft de Vlaamse Overheid al die jaren tegenover het initiatief gestaan?*

Dekeyser: «Dat hing natuurlijk af van de kabinetswissels. Maar in ieder geval is er tot nog toe nooit echt een inspanning geweest om het Tweedekansonderwijs een structuur te geven. Er is nooit iets definitiefs uit de bus gekomen.»

«Nu met het aantreden van Van Den Bossche lijkt daar wel verandering in te komen. Hij staat zeer positief tegenover het TKO. Hij is bezig aan een dekreet over volwassenenedu- cation, waar wij echter maar een klein deel van uitmaken: volwassenenedukatie omvat zowel VDAB-onderwijs als middenstandsopleidingen, onderwijs voor sociale promotie (OSP's) en basisedukatie. Wij waren aanvankelijk in gezamenlijk overleg met de andere TKO-scholen aan het werken aan een consensusvoorstel maar dat is in december '91 afgeknapt.»

Veto: *Wat was er gebeurd?*

Dekeyser: «Men moet weten dat er door de vrij plotse opkomst van de TKO's twee types ontstaan zijn: je hebt de TKO's die onder de OSP's vallen, die verbonden zijn aan bestaande instellingen zoals in Brugge, Gent, Wetteren, Hasselt en Turnhout en er zijn de meer onafhankelijke vzw's zoals hier in Leuven, Mechelen en Antwerpen, die meestal de stadsinfrastructuur gebruiken en die behalve voor het personeel geen werkingsgeld krijgen van de Vlaamse Gemeenschap. De bedoeling van het dekreet is in feite om te komen tot een samenhangend aanbod, om bestaande overlappingen weg te werken en, om budgettaire redenen, om de wildgroei van volwassenenedu- cation tegen te gaan.»

Dergelijks

«Het consensusvoorstel knapte dan af toen de onafhankelijke TKO's vasthielden aan hun eis om onafhankelijk te blijven. Dat wil concreet zeggen dat wij ons pluralistisch principe niet wouwen opgeven en dat botste met de zullegebonden OSP's.»

Veto: *Waarom hameren jullie zo op dat pluralistisch principe?*

Het tweedekansonderwijs werpt een (gelukkig afkerige) blik op de Belgische zuilen. Houwe zo manne! (foto Gert Swinnen)

Dekeyser: «Dat is louter een ideologische visie. Er wordt niet aan partijpolitiek gedaan, we kiezen geen standpunt in confessionele zaken. Zeker voor volwassenenedu- cation zou dat nogal absurd zijn. Maar de zullegebonden TKO's komen dan aan met machtsargumenten als de grondwettelijke vrijheid in keuze van het onderwijs, die stelt dat er overal een aanbod moet bestaan van de verschillend zuilen. Daarmee is niet gezegd dat de andere TKO's godsdienst geven of iets dergelijks. Volgens die TKO's komt die levensvisie wel tot uiting in hun opvoedingsproject. Het is wel erg dat we niet buiten de bestaande structuren kunnen georganiseerd worden en dat men ons wil verplichten aan te sluiten bij een bestaande OSP-school.»

«Naast het louter ideologische is er nog een tweede, praktische, argument. De verplichting om een zulle te kiezen zou impliceren dat in één regio verschillende netten van tweedekansonderwijs aan bod zouden moeten komen, wat bijvoorbeeld voor Leuven met de beperkte vraag van honderd volwassenen per jaar natuurlijk onsens is.»

Steven Van Garssen

Op 25 juni van 15.00 u tot 21.00 u organiseert TKO-Leuven een infodag waar met leerkrachten en deelnemers gesproken kan worden. Verdere info bij Tweedekansonderwijs Leuven, Ruelensvest 115, tel. 22.45.46.

JACQUES HERBOTS DEKAAN RECHTEN DRIEMAAL IS SCHEEPSRECHT

Nadat hij zich in 1988 en 1990 — in 1988 beet hij in het zand tegen Jan Broekman, in 1990 moest hij het samen met Roger Blanpain afgeven tegen Raf Verstege — in de strijd werd geworpen voor wat hij "het hoogste ambt kwa waardigheid" noemt, is het de derde keer wel raak: Jacques Herbots is de nieuwe dekaan van de rechtsfaculteit.

Herbots is sinds 1973 gewoon hoogleraar aan de KU Leuven. «Bronnen en methoden van het recht», 'vergelijkend kontraktenrecht', 'bijzondere overeenkomsten en verbintenissenrecht' vormen zijn uitverkoren werktein. Herbots bekleedde verder onderwijsopdrachten aan de Universiteit van Antwerpen, het Londense King's College en de 'Faculté internationale de droit comparé' van Straatsburg. Naast zijn academische loopbaan bouwde hij een advocatenpraktijk uit aan de balie van Leuven. In de periode '75-'85 is hij plaatsvervangend rechter bij de rechtbank van Eerste Aanleg in Leuven, vanaf '85 bijzitter bij de afdeling wetgeving van de Raad van State.

Herbots waagde zijn kans al bij de dekaanverkiezingen van 1988. Roger Blanpain deed toen afstand van zijn mandaat. Tot plots filosoof Broekman opdook. Veto titelde indertijd "kiezen voor Sandeman of de hofnar". Herbots met de brede hoed, het witte smokingpak, de Saab en de fles Chivas Regal verliet tegen de opvoerhand vrij kansloos geachte antropologie.

Zijn alter ego van luitenant-kolonel in het reservakader en gevegelde uitspreken in de zin van "van pol en sokkers krijg ik bubbeltjes" maken

van hem een dankbare figuur op de tweejaarlijkse revue. Herbots die er prat op gaat een bruine gordel-judoka te zijn, vertelt in geuren en kleuren dat hij ooit een stakende student die het leslokaal binnenviel, in een houdgreep nam.

Bij het aflopen van de termijn van Broekman in 1990, is het de wat saale maar dossierterke Verstege die stoken in de wielen steekt. Herbots terug naar af. Ondanks de verschillende functies die hij in de faculteit bekleedde — voorzitter van de POK, voorzitter van de examencommissie — blijft het hoogste zijte verboden terrein.

Herbots, die zijn verschillende leeropdrachten laat vallen en het bijzitterschap de rug toekert, maakt zich op voor de laatste kans. Het intern reglement schrijft namelijk voor dat men slechts drie maal kandidaat mag zijn. Hij benadrukt dat hij zich met volledige overgave aan het ambt wil wijden en daarom kumulaties op het vennoot-zijn in de advocaten-associatie van Nelissen Grade na. Voor de rest houdt hij het bij de klasieke tema's: Erasmus, goede verstandhouding met de studenten, een uitgebreide bibliotheek en een betere informatiedoorstroming. Verder belooft hij te zullen verhelpen aan de abominabele manier van lesgeven van sommige collega's. Een taktiek die loont. Herbots die zelf bekend staat als een uitstekend lesgever, zo bewijst een recente proefonder de studenten, haalt één stem te kort in de eerste ronde, maar wordt in de tweede ronde tenslotte dan toch verkozen.

Barth D'hoene

Mister Buffet's

VERWENT ZIJN KLANTEN

* 5 AVONDS LEKKER UIT ETEN VANAF 125 FR.

- Gehaktsteak 125 fr. (*)
- Vol au Vent 135 fr. (*)
- Dagschotels 135 fr. (*)
- Paardesteak 145 fr. (*)

(*) Inbegrepen: vlees, aardappelen, verse groenten en vriendelijke en directe bediening. Avondpromotie enkel geldig van maandag tot donderdag: van 17.30 tot 21.00 u

Diestestraat 70 - Leuven - Open alle dagen van 8.00 tot 21.00 u

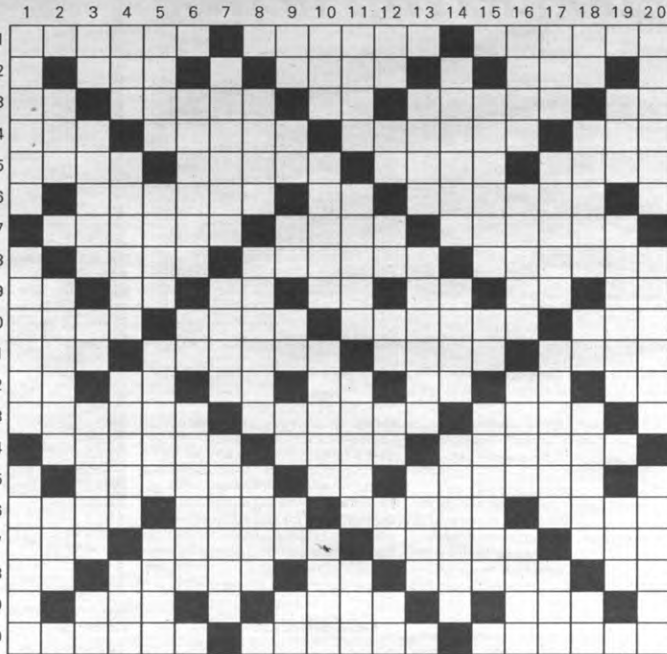
VAKANTIEPUZZELS

door Filip De Keukeleere

Superkruiswoordraadsel

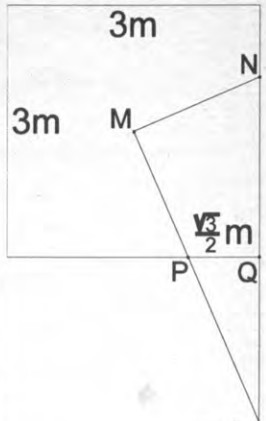
Horizontaal — 1 Wondermooie prinses — Schalks — Treurspelen 2 Plechtige gelofte — Wang — Bijbelse naam 3 Reeds — Zwarte — Lyrisch drama — Leus — Zoogdier 4 Europeaan — Drijfveer — De das omgedaan — Vis 5 Loods — Deel van een vis — Los, niet streng — Massa visseieren 6 Gemeente aan de Waal — Oudromeinse munt — Dodelijk 7 Ongelovige — Dor, onbegroeid — Beroep 8 Vals — Hongaars komponist — Bewerkstellig, versier 9 Vervoermiddel — 1 kubieke cm — Reeds — Lidwoord — Zoogdier — Boom — Familiedid 10 Aroma van een drank — Paradijs — Farao — Scherp werktuig 11 Houten lat — Voorspel — Vergissing — Prikkel 12 Maanstand — Mansnaam — Pers. vnv. — Noordfrans riviertje — Boom — Chinese lengtemaat — Selenium 13 Kwetsuur — Zilverkleurig metaal — Duits filosoof 14 Algemeen bekend — Elite — Bagagevervoerder 15 Specerijachtig zaad — Griekse letter — Jong dier 16 Publieke vrouw — Venusprikkel — Afrikaanse hoofdstad — Achterste 17 Alvorens — Op en neer bewegen — Afschrift — Overrijp 18 Voegwoord — Appelsoort — Kentekens op Belgische vliegtuigen — Toetsen — Zangnoot 19 Honingdrank — Bevallig — Nachtroefvogel 20 Dartel, tochtig — Nietig — Zinneprikkelend.

Vertikaal — 1 Bruinogige en lieflijke dame — Duitse stad — Farao 2 Aanvoerder van de zuidelijken — Recht of langer maken — Uitroep van opluchting 3 Zangnoot — Opstandeling — Voedingsmiddel — Veroorzaak wonderlijke effecten — Pers. vnv. 4 Plaag — Zegepraal — Verbinding van een zuur en een alcohol — Zoogdier 5 Lichaamsdeel — Hoge stand — Muziektempel — Dorsvloer 6 Narren — Bijwoord — Beffen 7 Help, serveer — Bijbelse naam — Stuk verheven beeldwerk 8 Deel van een hengel — Ontkleuren — Antwerpse gemeente 9 Dreumes — Thans — Havenonderdeel — Neon — Pers. vnv. — Voorzetsel — Griekse letter 10 Geladen deeltje — Horecaffer — Brabantse gemeente — Vrucht 11 Toonbank — Bosgod — Plotseling opkomend en hevig — Vrouwelijk dier 12 Voorzetsel — 69 cm — Belgisch plaatsje — Voltoid — Bijwoord — Klein kind — Pers. vnv. 13 Plots en krachtig geluid — Schip der woestijn — Ineengedraaid bosje 14 Insekt — Godin van het Nijldal — Tonnenmaker 15 Bonte vogel — Lengtemaat — Periode van ernstige stormis 16 Antwerpse gemeente — Ram — Muziekinstrument — Foedraal 17 Zangster — Doe terugspringen — Korte uniformjas — Kort boardje 18 Zangnoot — Gehoorzalen — Familiedid — Zanger — Bergplaats 19 Blijk van genegenheid — Omgelagen deel van een jas — Staatshotel 20 Afzondering, eenzaamheid — Kwaadsprekerij — Hoffelijk.

Raadseltje van de heks

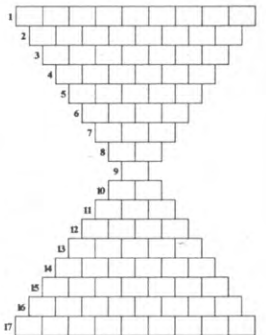
Een rechthoekige driehoek ligt bovenop een vierkant, met de rechte hoek in het punt M, het middelpunt van het vierkant. De schuine zijde van de driehoek valt samen met de rechterzijde van het vierkant. De afstanden zijn zoals aangegeven op de figuur. Hoe groot is de door de driehoek bedekte oppervlakte MPQN?

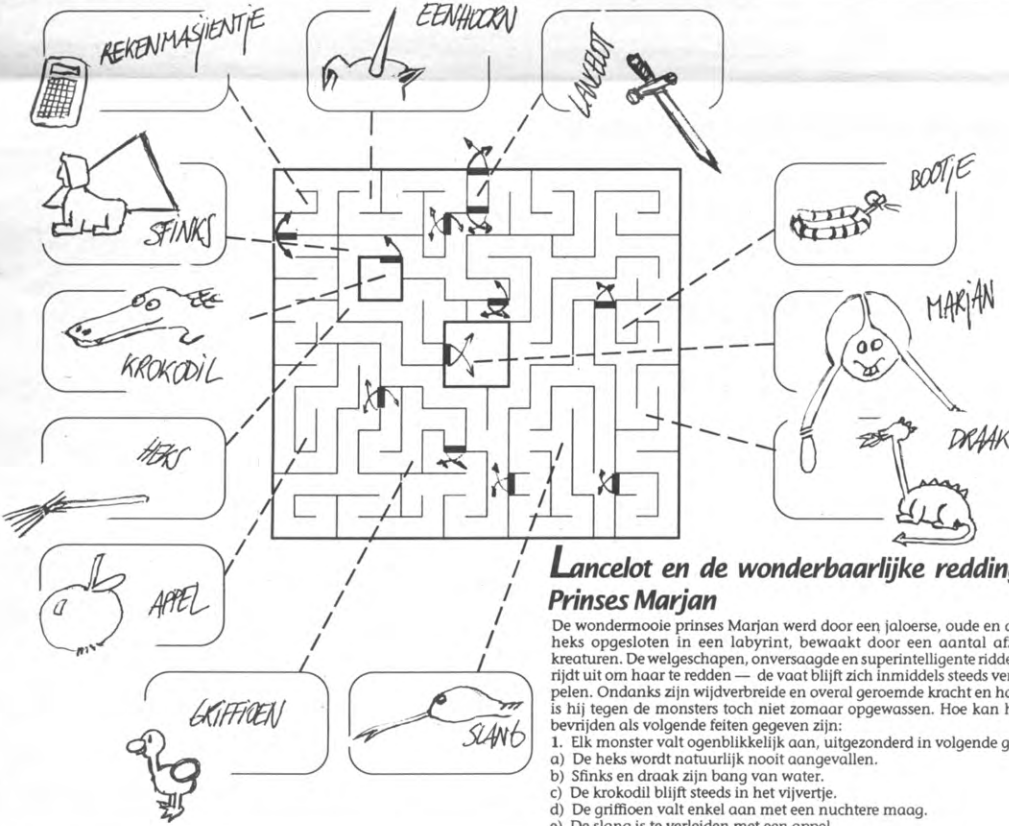
Belgisch hondeweer

Zoals u intussen wel al zou moeten weten is de aarde een platte schijf, waarbij het vasteland langs alle kanten omgeven is door water. Dit water nu stroomt natuurlijk langs alle kanten van onze aardschijf. Gesteld dat de oceaan aan de rand van de aarde overal juist tien meter diep is, hoeveel millimeter neerslag moet er dan gemiddeld per dag vallen om dit wegstromend water te compenseren? U mag zelf de nodige veronderstellingen maken in verband met luchtdruk, dichtheid van het water etcetera. De omtrek van onze aardschijf bedraagt, voor wie dit niet zou weten, nog altijd 39.000 km. Oplossingen zijn steeds welkom, want zelf weten we het hier natuurlijk weer niet.

Zandloper

- 1 Afwachten, op iemand wachten
- 2 Niet vijandelijk
- 3 Geschriften
- 4 De vrije loop geven
- 5 De zeilen kleiner maken
- 6 Overzetplaats
- 7 Zoogdier
- 8 Bijwoord
- 9 Eksponentieel grondtal
- 10 Zangnoot
- 11 Stadsgracht
- 12 Lichaamsdeel
- 13 Zetel van het verstand
- 14 Draden tot een geheel verwerken
- 15 Streek in Europa
- 16 Geschikt maken voor een bepaald doel
- 17 Misleiden.

Lancelot en de wonderbaarlijke redding van Prinses Marjan

De wondermooie prinses Marjan werd door een jaloeze, oude en aartslelijke heks opgesloten in een labyrint, bewaakt door een aantal afzichtelijke creaturen. De welgeschapen, onversaagde en superintelligente ridder Lancelot rijdt uit om haar te redden — de vaart blijft zich inmiddels steeds verder opstapelen. Ondanks zijn wijdverbreide en overal geroemde kracht en handigheid, is hij tegen de monsters toch niet zomaar opgewassen. Hoe kan hij Marjan bevrijden als volgende feiten gegeven zijn:

1. Elk monster valt ogenblikkelijk aan, uitgezonderd in volgende gevallen:
 - a) De heks wordt natuurlijk nooit aangevallen.
 - b) Sfinks en draak zijn bang van water.
 - c) De krokodil blijft steeds in het vijftertje.
 - d) De griffioen valt enkel aan met een nuchtere maag.
 - e) De slang is te verleiden met een appel.
2. De krachtsverhoudingen zijn als volgt:
 - a) Lancelot maakt in een gevecht geen enkele kans.
 - b) De eenhoorn wint van griffioen en sfinks, maar verliest van slang, draak en krokodil.
 - c) De griffioen wint van slang, draak en sfinks.
 - d) De krokodil wint steeds op haar terrein.
 - e) De draak wint in een gevecht met de slang.
 - f) Andere gevechten verlopen onvoorspelbaar.
3. Lancelot kan enkel voorbij de heks, die steeds op hetzelfde punt blijft, als hij haar raadseltje kan oplossen. Hiervoor is het rekenmachietje onontbeerlijk.
4. De deurtjes (in het rood) kunnen enkel geopend worden door Lancelot. Ze kunnen opendraaien zoals aangegeven door de kwartcirkeltjes. Lancelot is hierbij zo handig dat geen enkel monster mee door de deur kan glippen.

Draak op grootmoeders wijze

Na de mirakuleuze redding van Marjan uit de klauwen van de afzichtelijke heks, kan Lancelot wel een paard verslinden. Hij zal het echter moeten stellen met een eenvoudige draak. Marjan is om haar drakenbereidingen bekend tot in Zemst en Elewijt. De draak moet echter drie uur sudderen op een laag vuurtje, en Marjan heeft enkel een zandloper van tachtig minuten en één van twee uur en tien minuten. Hoe moet ze het aan boord leggen om haar held een verrukkelijke maaltijd te bereiden?

Hulpverlening tijdens de exams Anoniem al uw problemen kwijt

Met de exams in het vooruitzicht worden langzamerhand ook de verschillende diensten voor hulpverlening voor die periode actief. Naast de gewone ombudsdiensten is dit jaar ook weer een anonieme groene telefoonlijn bereikbaar, Teleblok. Een overzicht van je rechten en waar je overal terecht kunt als je de wanhoop nabij bent.

Eksamenbegeleiding kwam voor het eerst ter sprake in de jaren zestig. Het was dan dat de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) gestalte kreeg, samen met de Dienst voor Studietoelagen en de Sociale Dienst, die nauw aansloten bij de Sociale Raad van de toenmalige studentenbeweging. In '66 werd zo op voorstel van de studenten een Coördinatiecomité Gezondheidszorg Leuven-Nederlands opgericht. Dat bestond uit de vice-rector, de studentententist van het universitaire ziekenhuis, een paar psychologen en psychiaters, en een aantal professoren van de faculteit geneeskunde. De aandacht spitste zich voornamelijk toe op psychomedische problemen tijdens de exams.

Opgelost

Veel van die problemen vloeiden voort uit het gebrek aan informatie over de examenregeling. Een examenreglement was toen immers nergens verkrijgbaar en dikwijls was er voor de studenten een grote rechtsonzekerheid. De voorwaarden voor een vrijstelling bijvoorbeeld durfden makkelijk verschillen van fakulteit tot fakulteit. Zelfs de indeling in examenlettercodes van AAA tot F was lang niet altijd duidelijk. Om in die behoefte te voorzien werd daarom Teleblok Examen (TDE) opgericht. Opgevat als een telefonisch bereikbare hulpverlening tijdens de examenperiodes, stelde de dienst zich tot taak om de oproepers gewijzigd te maken in de afzonderlijke examenbepalingen van de verschillende fakulteiten. Men werkte zowel met directe hulp als met verdere doorverwijzing.

Naarmate de dienst meer en meer bekend werd, funktioneerde ze ook steeds beter en maakte men de stap van vrijwilligerswerk naar volledige professionalisering. De helft van de vragen draaide vooral rond praktische problemen, een kwart waren psycho-sociaal van aard en het laatste kwart medisch. Na een aanvankelijk suksing ging het echter vanaf 1974 bergaf. De Raad voor Studentenvoorzieningen besliste dan ook in 1979 om TDE stop te zetten. Ondertussen had men immers in de verschillende fakulteiten de functie van ombudsman volwaardig uitgebouwd en het leek vrij zinloos om twee parallelle systemen naast elkaar te laten bestaan. TDE werd dan ook ook omgevormd tot een Werkgroep Examen binnen de bestaande diensten.

Die werkgroep heeft zich sindsdien specifiek toegelegd op het uitwerken van het examenreglement. Het reglement voorziet nu meer rechten voor de studenten, zoals een schriftelijke voorbereiding op een mondeling examen, als de student daarom vraagt. Een mondeling examen heeft nog altijd een vastgestelde minimale duur, en om een student te beschermen tegen de willekeur van een prof, wordt het uiteindelijk beslissingsrecht op de deliberatie gelegd bij de examencommissie en niet bij de afzonderlijke examinatoren. De docenten moeten bovendien ook de nodige informatie geven over het verloop van hun exams en de te kennen stof moet duidelijk omlind zijn. Ook rechtelijk heeft men nog wijzigingen aangebracht aan het reglement (zie kader).

De ombudsman zelf wordt omschreven als iemand die bemiddelt tussen de professoren en de studenten. Hij wordt aangeduid in overleg met de studenten en helpt mee bij de opstelling van de examenregeling. Als er een examen verplaatst wordt, iemand afwezig is, te laat komt op zijn examen of de zittijd stopzet, dient de ombudsman daarvan verwittigd te worden. Hij is ook aanwezig op de deliberatie. Hij maakt een verslag van zijn eigen werking en legt dit voor aan de faculteitsraad of de onderwijscommissie, zodat de functie van ombudsman voortdurend geëvalueerd en verder verbeterd kan worden. Op die manier worden mogelijke problemen steeds intern, dus binnen de faculteit zelf, opgelost.

Houvast

Het feit dat voor allerlei praktische regelingen de ombudsman moet inspringen en dat dit niet verloopt via de gewone administratie heeft wel degelijk een bedoeling: meestal schuilt achter de vraag om een examen te verplaatsen of uit te stellen één of andere reden, zoals overspannen zijn of andere medische of sociale moeilijkheden. Wie dan die hele administratieve registratie moet passeren, krijgt weinig kans om zijn problemen uit te praten. En het is de bedoeling dat precies dit bij de ombudsman anders ligt, door zijn of haar grotere band met de studenten.

Daarnaast is een ombudsman ook een onmiddellijke toevlucht in ernstige directe omstandigheden, zoals een student die zijn examen niet meer mag afleggen omdat hij te laat kwam, of zijn laatste vraag niet meer mag be-

antwoorden omwille van zijn slordig uiterlijk. Belangrijk bij dit alles is dat de ombudsman kan optreden als iemand met een zeker gezag tegenover de examinatoren, zodat rekening moet gehouden worden met zijn bevindingen. Volgens het examenreglement moet de ombudsman dan ook altijd lid zijn van het assistente van zelfstandig academisch personeel. Meestal is dit iemand van het monitoraat of een assistent, maar het kan dus best ook een docent of zelfs (zoals soms bij Geneeskunde) een prof zijn. Een juridisch duidelijk omlind en hanteerbaar examenreglement als houvast is onontbeerlijk. Toch kent zijn functie haar beperkingen: uiteindelijk is het nog altijd de examencommissie die bij betwistingen of op de deliberatie het laatste woord heeft. Als handleiding bij dat toch wel complexe examenreglement bracht de werkgroep exams recent een gratis te verkrijgen boekje uit (zie kader).

Los van die hele evolutie en los van de unieft ontstond in 1989 toch weer een nieuwe dienst voor hulpverlening tijdens exams, Teleblok. Aanvankelijk was het project opgezet voor leerlingen uit het hoger middelbaar onderwijs. Omdat er echter veel oproepen binnenkwamen van leerlingen of studenten uit het niet-hoger sekondair, breidde Teleblok vrij vlug haar werkerrein uit tot lager onderwijs, lager middelbaar, unieft en Hoger niet universitair onderwijs. De dienst werkt volledig anoniem en steunt op vrijwilligers die daarvoor een twintigtal uren vorming gevolgd hebben.

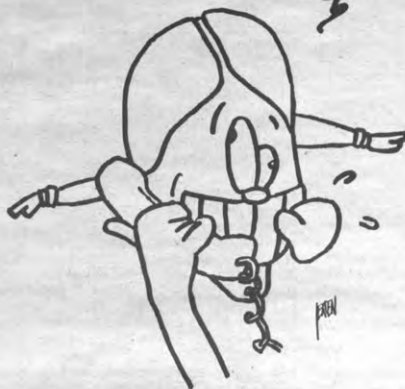
De initiatiefnemers zelf zien hun project niet als een directe concurrentie ten opzichte van de ombudsman. Allereerst geloven ze dat er nog steeds behoefte blijft aan een anonieme dienst waar iedereen met zijn vragen of problemen rond exams terecht kan. Daarnaast is het zo dat een ombudssysteem tot nog toe alleen maar aan de unieft uitgebouwd is en dat Teleblok haar doelpubliek duidelijk ruimer ziet. Daarom ziet men de dienst eerder als een aanvulling op het ombudssysteem, en niet zelden wijst men de oproepers indien mogelijk ook door naar de ombudsman.

Teleblok denkt niet dat haar hetzelfde lot beschoren is als TDE, ten minste tot niet op korte termijn. Men vraagt zich er trouwens ook af of het verdwijnen van TDE niet te groot kan zijn aan een te geringe bekendheid ervan, veel eerder dan aan het ontstaan van de ombudsdiensten. Zelf ervaart men immers dat het relatief vrij meegevallen sukses van Teleblok in de afgelopen werkingsjaren sterk afhankelijk is geweest van de media-aandacht die men gekregen ervoor heeft. In elk geval is men van plan om Teleblok verder nationaal uit te bouwen en de samenwerking en coördinatie met bestaande diensten te verbeteren. Doen maar.

Serge Franchoo
Teleblok is dit jaar bereikbaar tussen 20 mei en 10 juli van 13 u tot 22 u, op het groen nummer 078/15.40.60.

TELEBLOK
EEN SUKSES

EN IK ZEG TEGEN
ONSMA, 'MIA ZEG IK,
MIK DAT NIET,
GELOOF, ZEG IK"

Eerst even het examenreglement blokken

Wie dit jaar geen volledige tweede zit behaalt mag niet meer zeggen dat hij/zij vrijstellingen heeft, maar wel "overdrachten van examencijfers". Als bissdust is het ook mogelijk een "individueel aangepast jaarprogramma" aan te vragen. De werkgroep exams van de KU Leuven bundelde de belangrijkste oude en nieuwe examenregelingen in één boekje 'examsvragen', gratis verkrijgbaar op de dienst voor studietoelagen, studentenvoorzieningen, de monitoraten en de ombudsman. Elke student krijgt bij het begin van het academiejaar het examenreglement: de gele bladzijden in het programmaboekje. Juridische teksten zijn echter vaak erg moeilijke literatuur, vandaar het lovenswaardige initiatief van dit boekje dat een (weliswaar onvolledige) handleiding wil zijn bij het reglement. De verschillende artikels die voor de student belangrijk kunnen zijn worden behandeld in kronologische volgorde. Dat betekent dat men begint met inschrijving en afname van exams, verder gaat met de deliberatie, tweede zit, bissen enz.

Een aantal 'fabels' die onder studenten wel eens verteld worden, worden zo de kop ingedrukt. Men zegt weleens dat het afroepen van een student als geslaagd, terwijl hij dat niet is (of omgekeerd) bindend is. Dit wordt echter beschouwd als een materiële vergissing en zulke vergissingen kunnen altijd rechtgezet worden. Ook wordt nog eens benadrukt dat men inderdaad aanwezig moet zijn op de deliberatie, iets waarover onder studenten wel eens onzekerheid heerst.

Daarnaast worden een aantal recent ingevoerde wetswijzigingen uitgelegd. Het gaat hier onder andere om wat dus nu "overdrach-

ten van examencijfers" genoemd wordt (de vroegere vrijstellingen). Voor een bisjaar krijgt men vanaf nu zo'n overdracht reeds als men 12 op 20 behaalde. De term 'vrijstelling' wordt gereserveerd voor een ander begrip. Hiermee bedoelt men dat een student een vak niet meer hoeft te volgen op grond van voorheen gedane studies. Een tweede belangrijke wijziging is het 'individueel aangepast jaarprogramma'. Veto belichtte dit reeds aan het begin van het academiejaar. Wie zijn jaar overdoet, maar ten minste voor 1/3 vrijstellingen of overdrachten heeft kan reeds vakken afleggen van het volgende studiejaar.

Het boekje werd opgemaakt op basis van de ervaring die de mensen van de verschillende universitaire diensten opdeden. Zij worden jaarlijks gekontakteerd door studenten met alerhande examenproblemen. Op basis daarvan besloten zij wat wel en wat niet moest opgenomen worden. De bedoeling was het geheel lichter te maken dan het echte examenreglement. Dit gebeurt vooral door elk probleem te behandelen in vraagvorm, zoals "Wat betekent onwettig afwezig zijn en wat zijn de gevolgen?".

Het blijft natuurlijk een droog stukje tekst — vooral door tijdgebrek werd voor een sobere formule gekozen. Ook is het werkje op geen enkel moment evaluatief. De opportuniteit van de recente veranderingen of van het huidige examensysteem wordt buiten beschouwing gelaten. Maar wie goed op de hoogte wil zijn van zijn rechten en plichten heeft er ongetwijfeld belang bij 'examenvragen' te raadplegen.

(kdp)

(foto Karel De Weert)